

UNIWERSYTET
ŁÓDZKI

HISTORIA

PROGRAM KIERUNKU

II STOPNIA STUDIÓW STACJONARNYCH

przygotowany przez grupę autorów, nauczycieli akademickich Instytutu Historii, Wydziału Filozoficzno-Historycznego Uniwersytetu Łódzkiego na podstawie i w zgodności z Ustawą z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tekst jednolity z 20 lutego 2019 r., uwzględniający ostatnie zmiany, tj. z 2018 r. poz. 1668, 2024, 2245, z 2019 r., poz. 276), z Ustawą z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (tekst jednolity z 29 marca 2019 r., uwzględniający zmiany, tj. z 2018 r., poz. 2153, 2245, z 2019 r., poz. 534), z Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 28 września 2018 r. w sprawie studiów (Dz. U. z 2018 r. poz. 1861), z Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6–8 Polskiej Ramy Kwalifikacji (Dz. U. z 2018 r. poz. 2218), z Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 20 września 2018 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych (Dz. U. z 2018 r. nr 179 poz. 1818), z Rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 7 sierpnia 2014 r. w sprawie klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy oraz zakresu jej stosowania (Dz. U. z 2014 r. poz. 1145, z uwzględnieniem zmian wynikających z rozporządzenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 7 listopada 2016 r., Dz. U. z 2016 r., poz. 1876, tekst jednolity według stanu na dzień 25 stycznia 2018 r., Dz. U. z 2018 r. poz. 227), ze Statutem Uniwersytetu Łódzkiego przyjętym uchwałą Senatu UŁ nr 422 z dnia 23 stycznia 2012 r. z późniejszymi zmianami (tekst jednolity obejmujący zmiany wprowadzone Uchwałą nr 160 Senatu UŁ z dnia 22 kwietnia 2013 r., Uchwałą nr 230 Senatu UŁ z dnia 18 listopada 2013 r., Uchwałą nr 470 Senatu UŁ z dnia 13 kwietnia 2015 r., Uchwałą nr 639 Senatu UŁ z dnia 13 czerwca 2016 r., Uchwałą nr 73 Senatu UŁ z dnia 13 marca 2017 r., Uchwałą nr 150 Senatu UŁ z dnia 11 grudnia 2017 r.), z Uchwałą nr 290 Senatu Uniwersytetu Łódzkiego z dnia 26 listopada 2018 r. w sprawie wytycznych w zakresie tworzenia programów studiów w Uniwersytecie Łódzkim, z Uchwałą nr 193 Senatu UŁ z dnia 10 czerwca 2013 r. w sprawie pensum nauczycieli akademickich i zasad rozliczania go w Uniwersytecie Łódzkim z późniejszymi zmianami (wprowadzonymi Uchwałą nr 246 Senatu UŁ z dnia 9 grudnia 2013 r., Uchwałą nr 374 Senatu UŁ z dnia 22 września 2014 r., Uchwałą nr 498 Senatu UŁ z dnia 11 maja 2015 r., Uchwałą nr 522 Senatu UŁ z dnia 21 września 2015 r., Uchwałą nr 626 Senatu UŁ z dnia 16 maja 2016 r., Uchwałą nr 641 Senatu UŁ z dnia 13 czerwca 2016 r., Uchwałą nr 51 Senatu z dnia 16 stycznia 2017 r., Uchwałą nr 129 Senatu UŁ z dnia 18 września 2017 r., Uchwałą nr 258 Senatu UŁ z dnia 15 czerwca 2018 r., Uchwałą nr 276 Senatu UŁ z dnia 17 września 2018 r.), ze Strategią Uniwersytetu Łódzkiego (Uchwała nr 130 Senatu UŁ z dnia 18 września 2017 r.) oraz wynikającą zeń Strategią Wydziału Filozoficzno-Historycznego, z Zarządzeniem nr 65 Rektora UŁ z dnia 25 kwietnia 2014 r. w sprawie zatwierdzenia systemu ustalenia wartości punktowej ECTS dla przedmiotów dla Wydziału Filozoficzno-Historycznego UŁ (w uwzględnieniu zmian wprowadzonych w marcu/kwietniu 2018 r.), z Regulaminem Studiów w Uniwersytecie Łódzkim, przyjętym Uchwałą nr 310 Senatu UŁ z dnia 4 kwietnia 2011 r. z późniejszymi zmianami (wprowadzonymi Uchwałą nr 477 Senatu UŁ z dnia 23 kwietnia 2012 r., Uchwałą nr 159 Senatu UŁ z dnia 22 kwietnia 2013 r., Uchwałą nr 343 Senatu UŁ z dnia 28 kwietnia 2014 r., Uchwałą nr 469 Senatu UŁ z dnia 13 kwietnia 2015 r., Uchwałą nr 607 Senatu UŁ z dnia 11 kwietnia 2016 r., Uchwałą nr 91 Senatu z dnia 10 kwietnia 2017 r., Uchwałą nr 211 z dnia 16 kwietnia 2018 r.), z Zarządzeniem nr 31 Rektora UŁ z dnia 17 stycznia 2019 r. w sprawie określenia procedury tworzenia i modyfikowania programów studiów (harmonogram działań), a także z Zarządzeniem nr 1/2018/2019 Dziekana Wydziału Filozoficzno-Historycznego UŁ z dnia 20 listopada 2018 r. w sprawie szczegółowych procedur prowadzenia kształcenia oraz polityki dydaktycznej Wydziału.

***W** pragnieniu doskonalenia współczesnej polskiej edukacji akademickiej i pozytywnego unowocześniania oferty edukacyjnej Uniwersytetu Łódzkiego; w przekonaniu o konieczności utrzymania najwyższego poziomu dydaktyki akademickiej, elitarnej, ale egalitarnie dostępnej wszystkim pragnącym humanistycznej wiedzy i umiejętności; w nadziei jak najdoskonalszego wykorzystania naukowego i dydaktycznego potencjału pracowników naukowo-dydaktycznych Instytutu Historii Wydziału Filozoficzno-Historycznego Uniwersytetu Łódzkiego wszystkich jego części instytucjonalnych i naukowych, jak też z woli zachowania istniejących u nas, a coraz już*

rzadszych relacji mistrzowsko-uczniowskich w warunkach niemasowego kształcenia; w poczuciu, że w nowoczesny system edukacyjny można wpisać kierunki akademickie przysparzające Rzeczypospolitej świadomych obywateli przygotowanych do poruszania się zarówno w przestrzeni publicznej, jak i na rynku pracy; że humanistyczna oferta akademicka winna zmieniać się w rytmie potrzeb publicznych, ale z zachowaniem najlepszych tradycji i z rozważnym namysłem metodycznym; z chęcią dodatkowego podkreślenia pozycji Łodzi na polskiej mapie akademickiej w siedemdziesięciolecie naszej Almae Matris i z woli poprawy jakości ojczyzostego dyskursu publicznego przez wychowanie kompetentnych i racjonalnych jego uczestników

przedkładamy niniejszym i proponujemy nowy program studiów stacjonarnych HISTORII drugiego stopnia.

1. NAZWA KIERUNKU STUDIÓW

Historia, studia stacjonarne II stopnia

2. ZAŁOŻENIA PROGRAMU KIERUNKU

Historia jest jedną z najstarszych, podstawowych nauk humanistycznych, odrębną dyscypliną naukową, o niekwestionowanej naukowości: 1. charakteryzuje się krytycznym naukowym racjonalizmem; 2. przyczynia się do powstania rezultatów naukowych o twórczym, odkrywczym charakterze; 3. język opisu pozwala na należyte i niesprzeczne ujęcie ustaleń; 4. wypracowano dlań procedury i postępowanie badawcze posługujące się metodami naukowymi; hołduje postawie krytycyzmu; 5. podporządkowuje kryterium prawdziwości prawomocność ustaleń, bez przesądającego odwoływania się do czasu i miejsca sformułowania ustaleń; 6. egzystuje w potocznej świadomości naukowej jako jednolita dyscyplina (nauka), mimo konstatowanej naturalnie polidyscyplinarności oraz stosowania rozlicznych nauk pomocniczych, w tym dyscyplin samodzielnych (tu stosowanych w auksyliarnym charakterze); 7. postęp naukowy zachodzi w wyniku konfrontacji badań prowadzonych w kilkuset ośrodkach akademickich na całym świecie; 8. historia i historiografia mogą poszczycić się potężną – syntetyczną, podręcznikową, analityczną, monograficzną, przyczynkarską – literaturą przedmiotu oraz własnymi czasopismami naukowymi.

Pisarstwo historyczne i nauka historiograficzna występują w każdej większej cywilizacji, korzenie nauk historycznych w cywilizacji euroamerykańskiej sięgają antyku archaicznego i klasycznego, czasu logografów, Herodota i Tukidydesa. Uprawiana w czasach średniowiecza, od okresu renesansu zaczęła zdobywać podstawy krytycyzmu źródłowego, podsycone w erze rozumu i okresie oświecenia, co z kolei doprowadziło do jej szybkiego wykrystalizowania się w warunkach dziewiętnastowiecznych uniwersytetów jako samodzielnej dyscypliny akademickiej. To wówczas zaczęto historię uprawiać na sposób par excellence naukowy, z metodologicznym osprzętem i teoretycznym namysłem, który, niezahamowany, poprzez łańcuch szkół naukowych w całej Europie trwa do dzisiaj. Wobec powyższego w obrębie nauk historycznych wykrystalizowały się liczne subdyscypliny, już to związane z epokami historycznymi (starożytnictwo i studia klasyczne, mediewistyka, badania nad okresem wczesnonowożytnym, osiemnastym i dziewiętnastym wiekiem, historia czasów

najnowszych), już to z poszczególnymi segmentami teoretycznymi poznania historycznego (historia historiografii, metodologia historii, nauki pomocnicze historii, historia wojskowości, antropologia historyczne, historia społeczna i gospodarcza, regionalistyka, muzealnictwo, historia życia codziennego, studia klasyczne i bizantynistyka etc.) Z natury interdyscyplinarne, wykorzystują doświadczenia archeologii, nauk politycznych, socjologii, ekonomii, studiów klasycznych, antropologii, etnografii.

Uprawiana w tym czy innym kształcie na niemal każdym uniwersytecie świata, jest też historia jako nauka wyraźnie obecna w nauce polskiej. Jej początki sięgają czasów stanisławowskich i pierwszych dekad XIX w., postaci Naruszewicza i Lelewela, zaś trudności doby zaborów nie zahamowały zaistnienia historii jako nauki we wszystkich obszarach ziem polskich, dzięki czemu odrodzona Polska zaczęła tworzyć akademickie instytucje poświęcone jej nauczaniu i uprawianiu we wszystkich większych polskich miastach, w głównych polskich uniwersytetach. W Łodzi w ramach Uniwersytetu Łódzkiego, historia jako kierunek studiów istnieje nieprzerwanie od pierwszego roku akademickiego uczelni, tj. od 1945/1946 r. Prowadzona niezależnie od warunków ustrojowych Polski, w ramach jednego z głównych wydziałów humanistycznych uczelni (od 1952 r. pod nazwą Wydziału Filozoficzno-Historycznego), zachowuje nieodmiennie wysoki poziom nauczania dzięki pokoleniom historyków różnych specjalności, zrzeszonych w katedrach i zakładach tworzących Instytut Historii UŁ. Wokół generacji naukowców i ich uczniów, a także szerokiego grona absolwentów stworzone zostało odrębne środowisko naukowe, zgromadzone olbrzymie zbiory biblioteczne (w księgozbiorach Biblioteki Uniwersytetu Łódzkiego oraz Biblioteki Instytutu Historii), powstały towarzyszące instytucje naukowe, powstały liczne syntezy, monografie i publikacje szczegółowe oraz serie i czasopisma naukowe (m.in. „Acta Universitatis Lodzianensis. Folia Historica”, „Przegląd Nauk Historycznych”, „Studia z Historii Społeczno-Gospodarczej XIX i XX w.”, „Rocznik Łódzki”, „Byzantina Lodzianensis”, „Studia Ceranea” itd.). Warunki do dalszego nauczania dyscypliny są w związku z tym optymalne.

Znaczenie historii w nauczaniu i nauce oraz celowość tegoż nie może budzić wątpliwości, nie tylko ze względu na akademickie tradycje. Znajomość historii powszechnej, kontynentu, kraju, regionu i miasta jest koniecznym warunkiem świadomego obywatelstwa i uczestnictwa w życiu publicznym, umiejętności historyków oraz ich wiedza są też potrzebne i oczekiwane przez instytucje publiczne i pracodawców prywatnych. Znajomość historii, jej złożoności i bogactwa zapobiega stereotypowemu postrzeganiu świata, ułatwia rozumienie własne i cudzej tożsamości, ma walory i patriotyczne, i ogólnoludzkie, wspomagając racjonalizm i otwartość na świat. Ich niebagatelną zaletą we współczesnym świecie jest kształtowanie wielorakich umiejętności wyjątkowych, związanych z krytycyzmem źródłowym, umiejętnością docierania do informacji, ich selekcjonowania i weryfikacji, sublimowaniem poglądów i osądów, tworzeniem wypowiedzi ustnych oraz słowa pisanego, od tekstu naukowego po popularny. Także niesłabnąca rola argumentów historycznych w dyskursie publicznym,

politycznym i publicystycznym, zarówno w Polsce, jak i poza jej granicami, a także potrzeba lepszego tłumaczenia dynamicznie zmieniającej się rzeczywistości (w tym, acz nie tylko, w ramach szkolnego systemu edukacyjnego) i lepszej dbałości o kulturowe, duchowe i materialne dziedzictwo domagają się rzetelnej wiedzy historycznej oraz umiejętności i postaw, wynikających z akademickich studiów historycznych.

U podstaw nowego programu historii, studiów stacjonarnych II stopnia, leżała potrzeba dostosowania nauczania do nowych warunków edukacyjnych, kardynalnie zmienionych w ciągu ostatniej dekady. Należy tu wymienić zwłaszcza większy niż kiedykolwiek dostęp do źródeł poznania historycznego i literatury w Polsce i poza jej granicami, unowocześnienie metod badawczych, postęp nauk humanistycznych, wpływ internetu i digitalizacji, negatywna rola niżu demograficznego, zmiany – często niekorzystne – w systemie edukacyjnym w obrębie szkolnictwa średniego, przemiany rynku pracy i zmienne zapotrzebowanie społeczne, nowe role społeczne historyków. Do zmian tych należało się dostosować, jednocześnie nie roniąc niczego z wartościowych elementów tradycyjnej nauki historii na szczeblu uniwersyteckim.

Poprzedni program historii, opracowany w czasie, gdy w ramach reformy bolońskiej rozdzielono studia licencjackie i uzupełniające magisterskie, mimo swych niewątpliwych zalet, nie dawał się wpisać w ramy znacznie zmniejszonej w skali każdego rocznika liczby studentów. Reformowany doraźnie, utracił swoje pierwotne założenia. Nie wszystkie specjalności otwierały się co roku, budził też wątpliwości sposób pogrupowania zajęć okołoseminaryjnych, a jak wykazały ankiety, przeprowadzone wśród studentów, realizowane przedmioty nadto często dublowały program i treści kształcenia studiów historycznych I stopnia. Ponadto, w miarę upływu lat, nauczyciele akademicy dostrzegali – a liczba tych spostrzeżeń i ich trwałość wyklucza stronniczość czy też przypadkowość konstatacji – że pewne umiejętności, które uważano niegdyś za brzegowe i wstępne w toku I i II stopnia studiów, występują wśród studentów coraz rzadziej, zapewne przede wszystkim w wyniku niekorzystnych zmian w systemie szkolnym ponadpodstawowym. Konieczność przyjmowania wszystkich aspirujących abiturientów, wynikająca z niewłaściwego uzależnienia dotacji od liczby studentów oraz, w związku z tym niezasadnie wysokich limitów minimalnych dla poszczególnych grup studenckich oraz całych roczników, doprowadziła do konieczności pracy, dla zachowania pełnej oferty i utrzymania kierunku, ze zdumiewająco różnorodnymi i nierównymi grupami, od studentów posiadających erudycyjną wiedzę i znaczne umiejętności, poprzez studentów posiadających powyższe w stopniu uśrednionym, aż po młodych ludzi, których przygotowanie musiało być w znacznym stopniu uzupełniane przez wzgląd na niedobory wyniesione z poprzednich stadiów edukacji. Na etapie studiów II stopnia dotyczy to w szczególności osób posiadających tytuły zawodowe licencjatów uzyskane w mniejszych jednostkach akademickich spoza Łodzi, nierealizujących w stopniu wystarczającym potrzebnych efektów uczenia się. Nie mniej istotne były również potrzeby wspomżenia absolwentów na trudnym rynku pracy, dowartościowania ich w kontekście ich przyszłych ról społecznych oraz uświadomienie

roli historyków we współczesnym społeczeństwie polskim. Satysfakcja studentów, zwiększenie poczucia celowości oraz przydatności studiów historycznych we współczesnym świecie, a także przynależności oraz ściślejszego związania ich z Alma Mater towarzyszyły wszystkim etapom prac.

Należy podkreślić, że w realizację programu zaangażowani będą naukowcy reprezentujący wszystkie subdyscypliny historyczne uprawiane w ramach Instytutu i zajmujący się zarówno historią Polski, jak i powszechną, epokami dawnymi, jak i współczesnością. Przed zgłoszeniem organom kolegialnym Uczelni, program przeszedł wielofazowy etap konsultacji, był kilkakrotnie dyskutowany korespondencyjnie i podczas spotkań publicznych z gronem wykładowców i innych nauczycieli akademickich. Autorom zależało również na jego przedyskutowaniu ze studentami I, i II stopnia, tj. zarówno znanymi z autopsji program obecny, jak i potencjalnie zainteresowanymi nową wersją, wprowadzoną w życie po akceptacji przez Senat UŁ. Osobne spotkania konsultacyjne odbyły się na ostatnim etapie prac, a wnioski z dyskusji zostały uwzględnione w przedkładanej niniejszym siatce i efektach uczenia się. Proponowany program spotkał się z życzliwym przyjęciem ponad 80% ankietowanych. Chęć taksatywnego sprawdzenia dalszego zapotrzebowania na tego rodzaju studia znalazła odzwierciedlenie w ankietowaniu uczniów liceów ogólnokształcących; wtórnie w tym samym celu wykorzystano zrealizowane w roku 2014 analogiczne ankiety, przeprowadzone w związku z próbą uruchomienia kierunku religioznawczego na Wydziale Filozoficzno-Historycznym UŁ. Pytania ankietowe zostały również skierowane do nauczycieli historii, pracujących w szkołach ponadpodstawowych.

Studia historyczne II stopnia zostały przygotowane przez grupę pracowników naukowych Instytutu Historii Wydziału Filozoficzno-Historycznego UŁ. Jest to program całkowicie autorski, choć odwołujący się do najlepszych europejskich i amerykańskich doświadczeń metodologicznych w konstruowaniu studiów z dziedziny. Podobnie jak w przypadku wcześniej wprowadzanych kierunków, tj. religioznawstwa i wojskoznawstwa, obecna propozycja programowa nie powstała na zasadzie hipotezy albo postulatywnego spojrzenia na konstrukcję oferty dydaktycznej – jest mocno osadzona w rzeczywistych możliwościach prowadzenia nauczania akademickiego, wykorzystuje najlepszą wiedzę i doświadczenie uczonych. Poza wskazanymi na stronie 1 niniejszego dokumentu aktami prawnymi, ogólnopolskimi oraz uczelnianymi, autorzy kierunku wzorowali się również na publikacjach wskazujących najlepsze przykłady wzorców międzynarodowych, w tym zwłaszcza *Subject Benchmark Statement* opracowanych w The Quality Assurance Agency for Higher Education, korzystając z wydanej w grudniu 2014 r. najświeższej wersji *SBS: History* (przygotowana przez kolegium autorów z uniwersytetów m.in. w Glasgow, Warwick, Cambridge, Edynburgu, Bristolu, Swansea, Lancaster, Aberystwyth, Londynie, z udziałem przedstawicieli pracodawców i studentów). Zadbano o oryginalność przedkładanej oferty w porównaniu z innymi krajowymi uniwersytetami państwowymi.

Istotnym aspektem działań autorów, w standardzie tworzonych na Wydziale Filozoficzno-Historycznym nowych programów studiów było rozpoznanie potrzeb rynku pracy i przestrzeni publicznej. Wzięto pod uwagę, że studia historyczne nie mają charakteru cechowych, przygotowujących do jednego zawodu, a raczej przygotowujących do różnorodnych profesji, funkcji społecznych i zadań, jakie rzeczywistość stawia przed osobami wykonującymi ważne misje publiczne i społeczne. Efekty uczenia się i proponowane specjalności i przedmioty mają uwzględniać tę zależność i specyfikę przedmiotu. Specjalności postulowane w prezentowanej siatce są zróżnicowane i ukształtowane tak, by studia II stopnia służyć mogły zarówno ścieżce konsekwentnej, jak i niekonsekwentnej, tj. by ogół efektów uczenia się odnosił do wiedzy, umiejętności i postaw stanowił wartościową i przydatną całość zarówno dla osoby studiującej historię tylko na studiach uzupełniających magisterskich po ukończeniu uprzednio innego kierunku licencjackiego, jak i dla studiujących historię na obu kierunkach. Podkreślamy jednak, że dla dobra holistycznego ujęcia edukacji historycznej przyjęto wstępne założenie, że studia historyczne I i II stopnia muszą stanowić zintegrowaną całość dwóch niezawisłych elementów. O ile zatem studia licencjackie oparte są – i docelowo powinny takimi pozostać – na nauczaniu w porządku chronologiczno-diachronicznym poprzez epoki od starożytności, poprzez średniowiecze, okres wczesnonowożytny (XVI–XVIII w.), XIX w., lata 1914–1945 oraz dzieje najnowsze, o tyle studia uzupełniające magisterskie oparto na ujęciu problemowym.

Przyjęto dla II stopnia następujące założenia wyjściowe: 1. zajęcia nie powinny powielać tematów i materii z I stopnia studiów; 2. należy umożliwić komfortowe pisanie prac magisterskich (do czego na Wydziale nadal przywiązuje się większą niż gdzie indziej wagę), a jednocześnie zapewnić umiejętności praktyczne, potrzebne młodym humanistom zarówno w pracy zawodowej, jak i w ich ewentualnej przyszłej działalności publicznej; 3. nauka historii winna być inspirująca i uczyć aktywności intelektualnej o twórczym charakterze, przy jednoczesnym nauczaniu warsztatu naukowego; 4. należy umożliwić studentom pracę w grupach zajęciowych łączących oba roczniki (por. zajęcia kursowe w głównej siatce kierunku); 5. program winien być spójny i ściśle powiązany z programem historii I stopnia, nadal opartej na kursie epok, przy jednoczesnej odrębności obu stopni i ich przydatności dla studentów-humanistów postępujących ścieżką niekonsekwentną.

Podstawą dwuletniej edukacji studenckiej winny pozostać nadal seminaria magisterskie, co ma pomóc w zachowaniu unikatowej już w skali oferty akademickiej relacji mistrzowsko-uczniowskiej między opiekunem/promotorem a magistrantem. Niska liczebność seminariów magisterskich, rzetelna praca nad poszczególnymi partiami tekstu, regularnie odbywające się seminaria, twórcza atmosfera stałej dyskusji, wymiana literatury naukowej, doskonalenie powstających tekstów – wysoko ceniona przez autorów endemiczna wartość specyfiki pracy nad dysertacją magisterską z dziedziny historii winna pozostać w centrum wysiłków kadry i studentów, co uzasadnia kluczowe miejsce seminariów w siatce wspólnej dla wszystkich specjalności oraz przyznanie

relatywnie wysokiej liczby punktów ECTS. Należy przy tym zaznaczyć, że badania prowadzone w toku przygotowywania pracy magisterskiej mają odzwierciedlać zainteresowania studenta i tematykę seminarium, a nie doraźną tematykę prac prowadzonych w danym roku przez opiekunów-promotorów.

Ważne miejsce w dwuletnim nauczaniu zajmują również kursy specjalizacyjne, w liczbie dwunastu, konstruowane na zasadzie monograficznej, oferowane studentom do wyboru i podlegające znacznej zmienności (prowadzący może powtarzać kursy nie częściej niż co dwa lata). Każdy Student ma obowiązek zaliczenia w czasie studiów 12 kursów specjalizacyjnych, przy czym, w każdym semestrze dorocznie oferowane winny być kursy w liczbie odpowiednio większej niż obowiązkowa liczba kursów przypadających na jednego studenta w danym semestrze. Postanowiono jednocześnie, że student będzie miał obowiązek uczestniczenia przynajmniej w czterech kursach niezwiązanych z epoką, którą wybrał jako przedmiot seminarium magisterskiego; postulat ten spotkał się z pozytywnym oddźwiękiem ankietowanych studentów. Studenci bez licencjatu z historii musieliby będą przy wybieraniu dwunastu kursów kierować się zasadą wyboru równomiernego (tj. po dwa kursy) z każdej głównej epoki dziejów, przy tym bez konieczności kierowania się ich porządkiem chronologicznym. W trosce o poszerzenie praktycznych walorów studiów oraz kształtowanie umiejętności i postaw społecznych przyjęto, że studenci pierwszego i drugiego roku mogą uczęszczać na te same zajęcia specjalizacyjne. Autorzy programu sądzą, że przy dużej jednoczesnej liczbie tematów kursowych do wyboru, można będzie uniknąć problemów ze zjawiskiem przymusowego zapisywania do grup, w których są jeszcze wolne miejsca. Postanowiono jednocześnie, że wszyscy studenci uczestniczyli będą w przedmiotach z nauk społecznych, powszechnie historykowi przydatnych (International Relations in Contemporary World; Problemy polityczne i gospodarcze Polski po 1989 r.), a także – gwoili umiędzynarodowienia studiów i kształtowania koniecznych umiejętności językowych – w translatorium z języka obcego w wymiarze 30 godzin.

Całkowicie od nowa ułożono ofertę specjalności, proponowanych w ramach studiów, wybieranych u początków pierwszego semestru. Utworzone będą trzy specjalności: redakcyjno-badawcza, kulturowo-popularyzatorska i nauczycielska. W każdej z nich położono nacisk na kwestię umiejętności, ich pogłębiania i kształtowania w pracy z materiałem historycznym. Wszystkie zostały tak wyważone, by dostarczały analogicznej dawki wiedzy i umiejętności przy ekwiwalentnym nakładzie pracy, co wyraża jednolita punktacja 47 punktów ECTS.

Celem pierwszej z nich, redakcyjno-badawczej, jest przygotowanie do ewentualnej przyszłej pracy naukowej i kontynuacji rozwoju w formule szkoły doktorskiej, doskonalenie warsztatu naukowego, umiejętności pisania, tworzenia wypowiedzi ustnych i prowadzenia dyskusji przydatnych w każdej pracy polegającej na kontaktach z drugim człowiekiem. Do realizacji tych celów służą przedmioty takie jak: Skryptorium, poświęcone budowie i tworzeniu tekstów naukowych i popularno-naukowych;

Lektorium, dotyczące pogłębionej analizy tekstów różnych rejestrów językowych i źródłowych; Oratorium, przygotowujące do publicznych wypowiedzi i wystąpień; Parlatorium, uczące umiejętności erystycznych, retorycznych, negocjacyjnych. Umiejętności profesjonalnych przysparzać ma również Redakcja techniczna i adjustacja tekstu, Archiwoznawstwo, Warsztat naukowy humanisty, zaś potrzebnych narzędzi teoretycznych winny dostarczać Metody badawcze w naukach historycznych i Historiografia współczesna. Przed Warsztatami konkursowymi stawiamy zadanie nauczania zasad dojrzałej pracy w grupie.

Specjalność kulturowo-popularyzatorska wychodzi naprzeciw tym adeptom uniwersyteckiego nauczania historycznego, którzy dotąd nie mogli łatwo wpisać się w ramy historii magisterskiej i nie znajdowali upustu dla swoich umiejętności twórczych. Jej zasadniczymi celami jest łączenie zainteresowań historycznych z ich praktycznym zastosowaniem; proponowane tutaj przedmioty z historii kultury znajdują, jak sądzimy, przydatność przede wszystkim dla absolwentów poszukujących pracy w instytucjach i podmiotach rynku pracodawcy zajmujących się w różny sposób przeszłością. Winny również ułatwić przyswajanie i rozumienie wszechobecných kodów kulturowych, posiadających żywy kontekst historyczny – cel ten w świetle założeń realizują takie przedmioty jak Symbole w kulturze, Kultura materialna, Muzyka w historii, a także cykl przedmiotów Historia w... (sztuce; w filmie; w literaturze pięknej). Poszerzeniu wiedzy i ukierunkowaniu umiejętności twórczych mają służyć m.in. Historie alternatywne, Interpretacje dziejów, itd., natomiast celom praktycznym m.in. Skryptorium i Komercjalizacja i transfer wiedzy historycznej do społeczeństwa. Studenci uczestniczący w tej specjalności będą również mogli wybrać rodzaj pracy magisterskiej, przy czym obok jej formy klasycznej dopuszczona do wyboru będzie praca empiryczna/projektowa, powstająca pod opieką promotora, który wcześniej wyrazi zgodę na promowanie tego typu prac. W świetle projektu praca tego rodzaju składa się z części tekstowej (teoretycznej, klasycznej rozprawy lub eseju) oraz z opisu projektu, który Student przygotował w toku prac nad magisterium.

Specjalność nauczycielska w zakresie nauczania dwuprzedmiotowego historii oraz wiedzy o społeczeństwie korzysta z wielodekadowych doświadczeń przygotowywania przyszłych nauczycieli historii do ich późniejszej pracy zawodowej, co w Instytucie Historii UŁ realizuje się w różnych warunkach programowych od kilkudziesięciu lat. W pierwszym semestrze zajęcia skupiają się na przedmiotach z zakresu psychologii oraz pedagogiki w zakresie szkoły ponadpodstawowej, by w ciągu trzech następnych semestrów ustąpić miejsca przedmiotom teoretycznym i praktycznym w zakresie dydaktyki, metodyki i praktyk w szkołach. Podobnie jak uprzednio, specjalność spełnia wszelkie wymogi, by efektem jej ukończenia było uzyskanie uprawnień do nauczania dwuprzedmiotowego w zakresie historii i wiedzy o społeczeństwie w zakresie szkół ponadpodstawowych.

W związku z polityką państwa, zmierzającą do włączenia studentów w prowadzone na uczelni badania naukowe, w odniesieniu do studiów II stopnia przekładającą się na założenie, że ponad połowa programu studiów określona w punktach ECTS winna służyć udziałowi studenta w badaniach, określono i wykazano w siatce godzin całkowitą liczbę takich zajęć (**68 ECTS, tj. 53,8%**). Szerokość zainteresowań łączy się w historii II stopnia z możliwością określania coraz precyzyjniej ścieżki edukacyjnej przez samych studentów. W toku zajęć wyraża się to możliwością samodzielnego doboru literatury przedmiotu, w czterosemestralnym toku kierunku znajduje to odzwierciedlenie w możliwości wyboru przedmiotów (**łącznie liczba punktów ECTS przedmiotów z możliwością wyboru stanowi 119 ECTS, tj. 94,5%**). Studia umożliwiają również uczestnictwo w międzynarodowej wymianie studentów w ramach programu ERASMUS+ – oraz krajowej w ramach programu Programu Mobilności Studentów i Doktorantów MOST.

Pełny wykaz przedmiotów wraz z towarzyszącymi im punktami ECTS oraz liczbą godzin ukazuje obowiązująca siatka II stopnia (por. **załącznik I**).

2A. ZWIĘZŁY OPIS KIERUNKU

Kierunek historia II stopnia na Uniwersytecie Łódzkim należy do kategorii studiów humanistycznych. Nowy, autorski program, wprowadzony od roku 2017/2018, a teraz zmodyfikowany zgodnie ze zmienionym stanem prawnym, ma w zamierzeniu łączyć klasyczne wartości akademickiego nauczania historii z nowoczesnymi umiejętnościami potrzebnymi absolwentom w życiu zawodowym i podejmowanych przez nich różnych rolach społecznych i misjach publicznych. Podejmujący w nim naukę pogłębiają wiedzę historycznym w ujęciu problemowym, nie zaś chronologiczno-diachronicznym, co jest cechą wspólną zarówno siatki przedmiotów razem odbywanych przez wszystkich studentów, jak i trzech proponowanych specjalności. Nacisk położono na umiejętności wynikające z edukacji historycznej, w tym dyskursywne, związane z przygotowaniem tekstów naukowych i popularnych oraz wystąpień publicznych, dalsze kształtowanie krytycyzmu źródłowego oraz związane z komunikacją z różnorodnymi adresatami społecznymi. Przedmiotem wyboru pozostają zajęcia specjalizacyjne, przy jednoczesnym zunifikowanym systemie seminariów magisterskich, opartych na relacjach mistrzowsko-uczniowskich. Program zakłada powstanie i równoległe prowadzenie trzech specjalności: redakcyjno-badawczej, kulturowo-popularyzatorskiej i nauczycielskiej.

3. POZIOM STUDIÓW

studia II stopnia (uzupełniające magisterskie)

4. PROFIL STUDIÓW

ogólnoakademicki

5. FORMA STUDIÓW

studia stacjonarne

6. ZASADNICZE CELE KSZTAŁCENIA

Studia historyczne II stopnia umożliwiają pozyskanie pogłębionej wiedzy akademickiej w zakresie historii, złożone z rzeczowej, problemowej wiedzy na temat najważniejszych lokalnych, polskich i uniwersalnych zagadnień związanych z przeszłością i teraźniejszością miasta, regionu, Polski i historii świata. Ujęcie problemowe umożliwia kształtowanie wiedzy krytycznej i pogłębionej, kształtuje też swobodne wykorzystywanie wiedzy uzyskanej uprzednio, a teraz pogłębianej stosownie do zainteresowań. Podejmujący na nim naukę zapoznają się jednocześnie z metodami badawczymi nauk odgrywającymi pomocniczą rolę w badaniach historycznych. - Gruntowna znajomość historii w jej ujęciach politycznych i kulturowych pozwoli absolwentom nie tylko rozumieć, ale i umiejętnie wyjaśniać otaczającą rzeczywistość, wskazywać genezę zjawisk. Winna też prowadzić do krytycznego odnoszenia się do stereotypów i służyć postawom tolerancji, a w konsekwencji przygotować do aktywnego uczestnictwa w komunikacji kulturowej. Nie mniej istotnym efektem jest zdolność gromadzenia i przetwarzania, wykorzystania i prezentowania informacji. Absolwent takich studiów ma poszerzoną wiedzę o znaczeniu historii i historiografii w naukach humanistycznych i społecznych oraz jej specyfice przedmiotowej i metodologicznej, dzięki poznanemu aparatowi pojęciowemu władny jest precyzyjnie opisywać procesy, wykazuje pogłębioną świadomość znaczenia poszczególnych zjawisk w historii i współczesności. Rozumie potrzebę kulturalnej wymiany myśli, otwartości i tolerancji dla odmienności poglądów, jako niezbędnego elementu postępu naukowego. Studia wyrabiają dzięki osobnemu komponentowi programowemu cały szereg umiejętności potrzebnych współczesnemu humaniście na rynku pracy i w przestrzeni publicznej, od formułowania i należytego prezentowania wypowiedzi ustnych, poprzez tworzenie różnego rodzaju tekstów prezentujących treści pogładowe lub naukowe, po dokonywanie tłumaczenia naukowego na język polski i prowadzenie debat publicznych. Kompetencjami, które nabywa się w toku II stopnia studiów historycznych są również selekcja, analiza i synteza danych, formułowanie sądów krytycznych, pogłębione umiejętności badawcze uzdalniające do wykorzystania zdobytej wiedzy w sposób właściwy dla przedstawienia opracowywanego problemu, głębsza umiejętność interpretacji wytworów kultury i elementów z nią powiązanych. Celem zasadniczym w odniesieniu do kompetencji personalnych i społecznych jest kształcenie potrzeby dalszego doskonalenia umiejętności, planowania i organizacji procesu uczenia się i nauczania, kształcenie postaw otwartości, tolerancji, promocja idei i działań dotyczących ochrony dziedzictwa kulturowego, duchowego, materialnego. Umiejętności twórcze, eksponowane w II stopniu nauczania historycznego, mają prowadzić do kompetencji zawodowych i społecznych takich jak: mobilność zawodowa i umiejętność pozyskiwania dodatkowych kwalifikacji, łatwość uczenia w toku kariery zawodowej, zdolność przekazywania wiedzy i umiejętności.

Cele te wyrażają się w efektach uczenia się kierunku historia II stopnia, zgodnych z Polską Ramami Kwalifikacji dla odnośnego dziedziny. Pełną ich listę z odniesieniem efektów kierunkowych do dziedzinowych ilustruje tabela zamieszczona poniżej, zaś w odniesieniu do relacji między efektami kierunkowymi a efektami uczenia się przewidzianymi dla odpowiednich przedmiotów i typów zajęć – **załącznik II** (macierz kompetencji).

7. UZYSKIWANY TYTUŁ ZAWODOWY

magister

8. MOŻLIWOŚCI ZATRUDNIENIA I KONTYNUACJI KSZTAŁCENIA

Studia historia II stopnia pozwalają na:

1. podjęcie dalszego kształcenia w formule szkoły doktorskiej, na tym samym bądź innym Wydziale w zakresie nauk humanistycznych
2. podjęcie pracy zawodowej wymagającej tytułu zawodowego magistra

Absolwenci kierunku są, jak wykazują to doświadczenia kilkudziesięciu lat akademickiej edukacji historycznej, przygotowani do podejmowania pracy w instytucjach publicznych, politycznych, samorządowych, edukacyjno-kulturowych, muzealnych oraz do pełnienia rozmaitych ról społecznych, zwłaszcza wymagających znajomości kontekstów historycznych i kulturowych oraz wiedzy o współczesnym świecie. Znajdują pracę w mediach, wydawnictwach, wolnych zawodach wymagających samodzielności.

W rozumieniu Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 7 sierpnia 2014 r. w sprawie klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy oraz zakresu jej stosowania (Dz. U. z 2014 r. poz. 1145, z uwzględnieniem zmian wynikających z rozporządzenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 7 listopada 2016 r., Dz. U. z 2016 r., poz. 1876, tekst jednolity według stanu na dzień 25 stycznia 2018 r., Dz. U. z 2018 r. poz. 227) oraz w odniesieniu do szerokich poziomów kompetencji określonych w ISCO-08 oraz poziomów kształcenia określonych w Międzynarodowej Standardowej Klasyfikacji Edukacji UNESCO (ISCED 2011) absolwenci historii II stopnia są predestynowani do wykonywania zawodów klasyfikowanych zwłaszcza w grupie wielkiej 1. (przedstawiciele władz publicznych, wyżsi urzędnicy i kierownicy), 2. (specjaliści), 3. (technicy i średni personel) i 4. (pracownicy biurowi), a w pewnym zakresie, po przeszkoleniu, także 10. (siły zbrojne). Wiedza, umiejętności i postawy kształtowane na studiach mogą być przydatne zwłaszcza w wykonywaniu poniższych profesji (klasyfikacja wedle ww. Rozporządzenia; z uwagi na ogólnokształcący charakter studiów humanistycznych profesje niżej określone stanowią jedynie przykłady zbieżności kompetencyjnych):

z grupy wielkiej 1.

111101 Parlamentarzysta

111102 Polityk (minister, sekretarz / podsekretarz stanu)

111103 Przedstawiciel władzy samorządowej (marszałek, starosta, radny)

111190 Pozostali przedstawiciele władz publicznych
111201 Wyższy urzędnik państwowy
111202 Wyższy urzędnik placówki dyplomatycznej
111290 Pozostali wyżsi urzędnicy administracji rządowej
111301 Wyższy urzędnik samorządowy
111401 Zawodowy działacz organizacji komercyjnej
111402 Zawodowy działacz organizacji politycznej
111403 Zawodowy działacz organizacji pozarządowej
111404 Zawodowy działacz organizacji zawodowej
111405 Zawodowy działacz organizacji związkowej
111490 Pozostali zawodowi działacze organizacji członkowskich
112090 Pozostali dyrektorzy generalni i zarządzający
134501 Dyrektor szkoły
1345 Kierownicy w instytucjach edukacyjnych
134907 Kierownik archiwum
134908 Kierownik biblioteki
134909 Kierownik galerii sztuki
134910 Kierownik muzeum
134911 Komendant policji (powiatowy, miejski, rejonowy, komisariatu)
134912 Komendant straży gminnej / miejskiej
143116 Kierownik teatru
143901 Kierownik biura podróży
143902 Kierownik biura tłumaczeń

z grupy wielkiej 2.

231006 Nauczyciel akademicki – nauki humanistyczne
233006 Nauczyciel historii
233023 Nauczyciel wiedzy o społeczeństwie
234102 Nauczyciel historii i społeczeństwa w szkole podstawowej
235102 Ewaluator programów edukacji
235103 Metodyk edukacji na odległość
235105 Nauczyciel doradca metodyczny
235106 Nauczyciel instruktor
235109 Wizytator
235901 Dydaktyk multimedialny
235902 Egzaminator on-line
235911 Pedagog animacji kulturalnej
235917 Korepetytor
235918 Nauczyciel domowy
242312 Specjalista integracji międzykulturowej
242224 Specjalista do spraw stosunków międzynarodowych
242308 Specjalista do spraw kultury firmy
262101 Archiwista
262102 Muzealnik
262204 Broker informacji (researcher)
262205 Menedżer zawartości serwisów internetowych
262206 Specjalista informacji naukowej, technicznej i ekonomicznej
262207 Specjalista zarządzania informacją
263302 Historyk
263390 Pozostali filozofowie, historycy i politolodzy
263590 Pozostali specjaliści do spraw społecznych
264101 Edytor materiałów źródłowych
264102 Pisarz
264103 Poeta
264104 Redaktor wydawniczy
264190 Pozostali literaci i inni autorzy tekstów

264201 Dziennikarz
264203 Krytyk artystyczny
264204 Redaktor programowy
264205 Reporter radiowy / telewizyjny / prasowy
265602 Konferansjer
265605 Prezenter telewizyjny
265606 Spiker radiowy
265690 Pozostali prezenterzy radiowi, telewizyjni i pokrewni
265901 Twórca ludowy
265902 Bloger / vloger
265990 Pozostali twórcy i artyści gdzie indziej niesklasyfikowani

po odbyciu kształcenia uzupełniającego
233022 Nauczyciel wiedzy o kulturze

z grupy wielkiej 3.

333201 Organizator imprez rozrywkowych (organizator eventów)
333202 Organizator imprez ślubnych
333204 Organizator usług konferencyjnych
333290 Pozostali organizatorzy konferencji i imprez
335502 Policjant służby kryminalnej
335504 Policjant służby prewencji
335505 Policjant służby wspomagającej
335590 Pozostali policjanci
343301 Bibliotekarz
343302 Pracownik galerii / muzeum
343303 Technik informacji naukowej
343304 Doradca do spraw zasobów bibliotecznych
343390 Pozostali pracownicy bibliotek, galerii, muzeów, informacji naukowej i pokrewni
343901 Animator kultury

z grupy wielkiej 4. i nast.

4110 Pracownicy obsługi biurowej
413103 Operator edytorów tekstu
422101 Pracownik biura podróży
422102 Rezydent biura turystycznego
441302 Korektor tekstu
441901 Asystent do spraw wydawniczych
522101 Antykwariusz
531204 Asystent nauczyciela w szkole
732105 Komputerowy składacz tekstu

9. WYMAGANIA WSTĘPNE, OCZEKIWANE KOMPETENCJE

Znajomość języka polskiego biegła w mowie i piśmie, udokumentowane ukończenie studiów I stopnia (historycznych lub innych akademickich) lub studiów jednolitych magisterskich, gotowość poszerzania wiedzy, predylekcje intelektualne, postawa otwartości na świat.

9A. ZASADY REKRUTACJI

Zasady ogólne i szczegółowe reguluje podejmowana każdego roku Uchwała Senatu Uniwersytetu Łódzkiego w sprawie zasad przyjęć na pierwszy rok studiów pierwszego stopnia, drugiego stopnia oraz jednolitych studiów magisterskich w Uniwersytecie

Łódzkim wraz z liczbą miejsc na poszczególnych kierunkach studiów oraz terminarza rekrutacji na dany rok akademicki.

Co do zasady, w momencie przyjęcia programu przyjęcie na studia II stopnia przewidziano dla absolwentów studiów licencjackich/magisterskich wszystkich rodzajów studiów, przy czym specjalność nauczycielska dopuszczona jest dla tych absolwentów, którzy ukończyli studia licencjackie ze specjalnością nauczycielską w zakresie nauczania historii. Przyjęcie na podstawie złożenia wymaganych dokumentów. W przypadku zbyt dużej liczby zgłoszeń decydować będzie: konkurs dyplomów i średnia ocen ze studiów.

10. DZIEDZINY I DISCYPLINY NAUKOWE, DO KTÓRYCH ODNOSZĄ SIĘ EFEKTY UCZENIA SIĘ

w rozumieniu Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 20 września 2018 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych (Dz. U. z 2018 r. nr 179 poz. 1818):

dziedzina: nauk humanistycznych

dyscyplina naukowa: historia – 100%

11. KIERUNKOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ

Jak wspomniano powyżej (ad 6.), kierunkowe efekty uczenia się kierunku historia II stopnia, zgodne z Polską Ramą Kwalifikacji dla odnośnego dziedziny, z odniesieniem efektów kierunkowych do dziedzinowych efektów uczenia się, określonych dla nauk humanistycznych ilustruje tabela zamieszczona poniżej, zaś w odniesieniu do relacji między efektami kierunkowymi a efektami uczenia się przewidzianymi dla odpowiednich przedmiotów i typów zajęć – **załącznik II** (macierz kompetencji). Zachodzi całkowita zgodność z deskryptorami dziedzinowymi z profilu akademickiego.

EFEKTY UCZENIA SIĘ DLA WSZYSTKICH STUDENTÓW		
Kod kierunkowy	WIEDZA absolwent zna i rozumie	Kod składnika opisu (PRK 7)
02H2A_W01	w pogłębionym stopniu specyfikę nauki historycznej	P7U_W P7S_WG
02H2A_W02	w pogłębionym stopniu terminologię stosowaną w naukach historycznych	P7U_W P7S_WG
02H2A_W03	podstawową terminologię nauk humanistycznych i społecznych	P7U_W P7S_WG
02H2A_W04	w pogłębionym stopniu fakty i zjawiska historyczne oraz zależności między nimi	P7U_W P7S_WG
02H2A_W05	interpretuje fakty i zjawiska historyczne w powiązaniu z innymi dziedzinami	P7U_W P7S_WG
02H2A_W06	w pogłębionym stopniu najważniejsze zagadnienia dotyczące różnych epok historycznych	P7U_W P7S_WG
02H2A_W07	wybrane zagadnienia szczegółowe z epoki, którą bada pisząc pracę magisterską	P7U_W P7S_WG
02H2A_W08	w pogłębionym stopniu metodologię badań historycznych	P7U_W P7S_WG
02H2A_W09	najnowsze osiągnięcia i kierunki rozwoju nauki historycznej	P7U_W P7S_WG
02H2A_W10	prace najważniejszych szkół badawczych w dziedzinie historii	P7U_W P7S_WG

02H2A_W11	zaawansowane metody interpretacji i analizy źródeł historycznych	P7U_W P7S_WG
02H2A_W12	podstawowe dylematy współczesnego świata, szukając ich korzeni w przeszłości	P7U_W P7S_WK
02H2A_W13	zasady korzystania z własności intelektualnej i ich ochrony	P7U_W P7S_WK
02H2A_W14	formy organizowania indywidualnej przedsiębiorczości	P7U_W P7S_WK
	UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi	
02H2A_U01	wykorzystywać zdobytą wiedzę historyczną	P7U_U P7S_UW
02H2A_U02	formułować i rozwiązywać problemy badawcze w zakresie historii	P7U_U P7S_UW
02H2A_U03	stosować właściwe metody do rozwiązywania problemów badawczych w zakresie historii, również z wykorzystaniem wiedzy z innych dziedzin	P7U_U P7S_UW
02H2A_U04	analizować i syntetyzować problemy badawcze w naukach historycznych	P7U_U P7S_UW
02H2A_U05	przeprowadzać krytyczną analizę i interpretację źródeł historycznych	P7U_U P7S_UW
02H2A_U06	dostrzegać różne poglądy i interpretacje badaczy historii	P7U_U P7S_UW
02H2A_U07	analizować poglądy historyków i zajmować własne stanowisko wobec nich	P7U_U P7S_UW
02H2A_U08	dyskutować na tematy historyczne w różnych środowiskach, uzasadniając własne poglądy	P7U_U P7S_UK
02H2A_U09	odpowiedzialnie kierować grupą oraz brać udział w jej pracach	P7U_U P7S_UO
02H2A_U10	planować i realizować proces własnego uczenia	P7U_U P7S_UU
02H2A_U11	posługiwać się językiem obcym na poziomie B2+	P7U_U P7S_UK
02H2A_U12	przygotować kompetentną wypowiedź ustną, korzystając ze źródeł i literatury przedmiotu	P7U_U P7S_UW
02H2A_U13	w oparciu o odpowiednio dobrane źródła i opracowania napisać poprawny tekst naukowy	P7U_U P7S_UW
	KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do	
02H2A_K01	poznawania i aktywnego uczestnictwa w różnych formach życia kulturalnego	P7U_K P7S_KR
02H2A_K02	krytycznej oceny poznawanych treści	P7U_K P7S_KK
02H2A_K03	stosowania wiedzy przy rozwiązywaniu problemów	P7U_K P7S_KK
02H2A_K04	odpowiedzialnego działania na rzecz społeczeństwa i środowiska zawodowego	P7U_K P7S_KO P7S_KR
02H2A_K05	przestrzegania zasad etyki w zawodzie historyka lub innej wykonywanej pracy	P7U_K P7S_KR
02H2A_K06	charakteryzuje się wrażliwością etyczną, empatią, otwartością, refleksyjnością oraz postawami prospołecznymi i poczuciem odpowiedzialności	P7U_K P7S_KR
SPECJALNOŚĆ REDAKCYJNO-BADAWCZA		
	WIEDZA Absolwent	
02HB2A_W01	ma pogłębioną wiedzę na temat prowadzenia dyskusji naukowych	P7U_W

		P7S_WG/K
02HB2A_W02	ma pogłębioną wiedzę o tworzeniu tekstów naukowych oraz wypowiedzi ustnych	P7U_W P7S_WG/K
02HB2A_W03	ma pogłębioną wiedzę na temat metod pracy historyka	P7U_W P7S_WG
02HB2A_W04	ma pogłębioną wiedzę na temat archiwów, bibliotek i innych instytucji naukowych	P7U_W P7S_WG
	UMIEJĘTNOŚCI absolwent	
02HB2A_U01	w zaawansowanym stopniu potrafi formułować wypowiedzi naukowe w formie pisemnej i ustnej	P7U_U P7S_UW
02HB2A_U02	potrafi przeprowadzić redakcję merytoryczną i techniczną tekstu naukowego	P7U_U P7S_UW
SPECJALNOŚĆ KULTUROWO-POPULARYZATORSKA		
	WIEDZA absolwent	
02HK2A_W01	zna główne trendy działalności upowszechniającej wiedzę historyczną i dziedzictwo kultury	P7S_WG
02HK2A_W02	ma poszerzoną wiedzę o współczesnym życiu kulturalnym, organizacjach społecznych, kulturalnych i popularyzujących wiedzę historyczną	P7S_WG P7S_WG/K
02HK2A_W03	zna wytwory kultury Polski i świata	P7S_WG
02HK2A_W04	w pogłębionym stopniu zna i rozumie metody analizy i interpretacji wytworów kultury	P7S_WG
	UMIEJĘTNOŚCI absolwent	
02HK2A_U01	przeprowadza krytyczną analizę wybranych wytworów kultury w kontekście historycznym	P7U_U P7S_UW
02HK2A_U02	potrafi dokonać interpretacji i ocenić pozostałości dziedzictwa historycznego	P7U_U P7S_UW
02HK2A_U03	potrafi planować zadania związane z pracą w placówkach kulturalnych	P7U_U P7S_UW
SPECJALNOŚĆ NAUCZYCIELSKA		
	WIEDZA absolwent zna i rozumie	
02HN2A_W01	w pogłębionym stopniu zagadnienia z wiedzy psychologicznej i pedagogicznej pozwalającą na rozumienie procesów rozwoju, socjalizacji, wychowania i nauczania-uczenia się	P7U_W P7S_WG
02HN2A_W02	ma pogłębioną wiedzę w zakresie dydaktyki oraz szczegółowej metodyki działalności pedagogicznej popartej doświadczeniem w jej praktycznym wykorzystywaniu w szkołach ponadpodstawowych	P7U_W P7S_WG
02HN2A_W03	procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego oraz ich prawidłowości i zakłóceń, także w komunikacji z młodzieżą	P7U_W P7S_WG
02HN2A_W04	klasyczne oraz główne tendencje współczesnych teorii dotyczących rozwoju człowieka, wychowania, uczenia się i nauczania, oraz różnorodnych uwarunkowań tych procesów, zwłaszcza dot. młodzieży	P7U_W P7S_WG
02HN2A_W05	główne środowiska wychowawcze, specyfikę i procesy zachodzące w trakcie wychowywania młodzieży	P7U_W P7S_WG

02HN2A_W06	rolę nauczyciela - wychowawcy w kształtowaniu postaw i zachowań młodzieży	P7U_W P7S_WK
02HN2A_W07	specyfikę funkcjonowania adolescentów ze zróżnicowanymi potrzebami edukacyjnymi, w tym uczniów szczególnie uzdolnionych	P7U_W P7S_WK
02HN2A_W08	posiada zaawansowaną wiedzę nt. projektowania i prowadzenia badań diagnostycznych w praktyce pedagogicznej, uwzględniając zróżnicowane potrzeby edukacyjne młodzieży, w tym zasady inkluzji i alternatywne formy edukacji	P7U_W P7S_WK
02HN2A_W09	struktury i funkcję systemu edukacji ponadpodstawowej – cele, postawy prawne, organizacje i funkcjonowanie systemów edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych	P7U_W P7S_WK
02HN2A_W10	w pogłębionym stopniu metodykę wykonywanych zadań – norm, procedur i dobrych praktyk stosowanych na w szkołach ponadpodstawowych i obszarze działalności pedagogicznej (szkoły ogólnokształcące, kształcenie ustawiczne, szkoły z oddziałami specjalnymi i integracyjnymi, ośrodki wychowawcze); a także aksjologię pedagogiczną	P7U_W P7S_WG
02HN2A_W11	bezpieczeństwo i higienę pracy w instytucjach edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych, udzielanie pierwszej pomocy i odpowiedzialności prawnej nauczycieli	P7U_W P7S_WK
02HN2A_W12	podstawy prawa oświatowego, niezbędne do prawidłowego realizowania prowadzonych przez niego działań edukacyjnych oraz prawa dziecka	P7U_W P7S_WK
02HN2A_W13	podstawy funkcjonowania i patologii aparatu mowy	P7U_W P7S_WK
	UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi:	
02HN2A_U01	w zaawansowany sposób obserwować sytuacje i zdarzenia pedagogiczne w pracy z młodzieżą; analizować je, wykorzystując wiedzę pedagogiczno-psychologiczną i proponować rozwiązanie problemów; planować i realizować zadania wychowawcze, przekładając wiedzę teoretyczną na praktykę	P7U_U P7S_UW
02HN2A_U02	planować lekcje (zajęcia), formułować cele pracy z młodzieżą; dobierać, tworzyć i testować materiały środki i metody pracy w celu samodzielnego projektowania i efektywnego realizowania działań pedagogicznych, dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych	P7U_U P7S_UW
02HN2A_U03	organizować i prowadzi lekcje (zajęcia) z młodzieżą w oparciu o samodzielnie opracowywane konspekty	P7U_U P7S_UU
02HN2A_U04	animować aktywność poznawczą młodzieży, rozwijać umiejętność samodzielnego zdobywania wiedzy przez uczniów z wykorzystaniem technologii informacyjnej	P7U_U P7S_UW
02HN2A_U05	organizować pracę młodzieży w grupach zadaniowych, pracować z grupą, kierować zespołem uczniów oraz współpracować z innymi nauczycielami, pedagogiem i pracownikami szkoły	P7U_U P7S_UO
02HN2A_U06	podejmować działania wychowawcze wobec młodzieży w toku pracy dydaktycznej, w miarę pojawiających się problemów, w sytuacjach: zagrożenia bezpieczeństwa, naruszania praw innych, nieprzestrzegania ustalonych zasad	P7U_U P7S_UW
02HN2A_U07	diagnozować potrzeby, możliwości, zdolności każdego uczniów szkół ponadpodstawowych oraz projektować i realizować spersonalizowany program wychowania i kształcenia, rozbudzając	P7U_U P7S_UO

	zainteresowania młodzieży; a także dostosować metody i formy pracy do realizowanych treści, etapu edukacyjnego oraz dynamiki grupy młodzieży; dostosować metody, treści i sposoby oceniania do zróżnicowanych potrzeb i możliwości uczniów oraz zmian zachodzących w świecie i w nauce	
02HN2A_U08	wykorzystywać technologie informacyjno-komunikacyjne dla efektywności procesu kształcenia młodzieży	P7U_U P7S_UW
02HN2A_U09	rozwijać kompetencje kluczowe uczniów szkół ponadpodstawowych, zwracając szczególną uwagę na kreatywność, innowacyjność, i umiejętność samodzielnego, jak również zespołowego rozwiązywania problemów i krytyczne myślenie uczniów	P7U_U P7S_UW
02HN2A_U10	wspomagać uczniów szkół ponadpodstawowych w świadomym i odpowiedzialnym podejmowaniu decyzji edukacyjnych i zawodowych	P7U_U P7S_UW
02HN2A_U11	formułować i rozwiązywać złożone i nietypowe problemy, tworzyć sytuacje motywujące do nauki, analizować ich skuteczność, modyfikować działania dydaktyczne w celu uzyskania pożądanych efektów uczenia się; wykorzystywać proces oceniania uczniów i udziela im informacji zwrotnej do stymulowania ich pracy nad własnym rozwojem	P7U_U P7S_UW
02HN2A_U12	ma kompetencje międzykulturowe i glottodydaktyczne, umożliwiające pracę z dziećmi pochodzącymi z ze środowisk odmiennych kulturowo i posiadających słabą znajomość języka polskiego	P7U_U P7S_UK
02HN2A_U13	w bardziej doświadczony sposób gospodarować czasem lekcji, a także odpowiedzialnie i celowo organizować pracę pozaszkolną ucznia z poszanowaniem jego prawa do wypoczynku	P7U_U P7S_UW
02HN2A_U14	udzielić pierwszej pomocy przedmedycznej	P7U_U P7S_UW
02HN2A_U16	krytycznie oceniać i twórczo korzystać z klasycznych i współczesnych teorii dotyczących rozwoju człowieka, wychowania, uczenia się i nauczania młodzieży oraz różnorodnych uwarunkowań tych procesów	P7U_U P7S_UW
02HN2A_U17	w bardziej dogłębny sposób określać swoją postawę wobec fundamentalnych celów edukacji, projektować ścieżkę własnego rozwoju, obejmującą samokształcenie zawodowe, samodoskonalenie, a także profilaktykę wypalenia zawodowego	P7U_U P7S_UU
02HN2A_U18	w pogłębiony sposób analizować i oceniać własne działania dydaktyczne, wychowawcze i opiekuńcze, wskazywać obszary wymagające modyfikacji, systematycznie doskonalić swoją pracę; a także projektować i wdrażać działania innowacyjne	P7U_U P7S_UU
02HN2A_U19	doskonalić i rozwijać umiejętności wykorzystywania metod informatyki i technologii informacyjno-komunikacyjnej w pracy dydaktycznej	P7U_U P7S_UU
02HN2A_U20	w zaawansowany sposób wykorzystywać podstawową wiedzę i umiejętności w zakresie technik informatycznych, komponowania ilustracji graficznych, prac nad tekstem, wykonywaniem obliczeń w arkuszu kalkulacyjnym, uzyskiwania danych i informacji z baz danych, korzystania z usług sieci komputerowych, pozyskiwania, gromadzenia i przetwarzania informacji	P7U_U P7S_UW
02HN2A_U21	samodzielnie planować, stosować i rozwijać własne metody kształcenia i oceniania z wykorzystaniem TIK w zakresie nauczania historii i wiedzy o społeczeństwie, a także wykorzystywać środowisko TIK we własnym rozwoju	P7U_U P7S_UW
02HN2A_U22	inspirować i angażować młodzież do uczenia się i kreatywności	P7U_U P7S_UW
02HN2A_U23	promować i kształtować wśród młodzieży postaw odpowiedzialności w świecie cyfrowych mediów	P7U_U P7S_UU

	KOMPETENCJE SPOŁECZNE Absolwent:	
02H1A_K01	jest gotów do poznawania i aktywnego uczestnictwa w różnych formach życia kulturalnego	P7U_K P7S_KR
02H1A_K02	charakteryzuje się tolerancją, wrażliwością etyczną, empatią, otwartością, refleksyjnością oraz postawami prospołecznymi i poczuciem odpowiedzialności; posługuje się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w swojej działalności kierując się przede wszystkim szacunkiem dla człowieka	P7U_K P7S_KR
02HN2A_K03	ma rozwinięte kompetencje komunikacyjne: potrafi porozumiewać się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk, będącymi w różnej kondycji emocjonalnej; rozwiązywać konflikty i tworzyć dobrą atmosferę dla komunikacji w klasie, budować relacje zaufania między wszystkimi podmiotami procesu kształcenia, w tym rodzicami (opiekunami) ucznia, włączając ich w działania sprzyjające efektywności nauczania	P7U_K P7S_KO
02HN2A_K04	poprawnie posługuje się językiem ojczystym, wykazując troskę o kulturę języka i etykę wypowiedzi własnej i uczniów	P7U_K P7S_KO
02HN2A_K05	potrafi rozpoznawać specyfikę środowiska lokalnego i podejmować współpracę na rzecz dobra uczniów i środowiska	P7U_K P7S_KO
02HN2A_K06	potrafi poprzez swoją pracę i oddziaływania na innych stymulować poprawę jakości pracy szkoły (placówki oświatowej)	P7U_K P7S_KK
02HN2A_K07	animuje i monitoruje realizację działań zespołowych uczniów; pracuje w zespole, pełniąc różne role; ma umiejętności współpracy z innymi nauczycielami, pedagogami i rodzicami uczniów, oraz innymi osobami tworzącymi społeczność szkolną i lokalną	P7U_K P7S_KK

12. EFEKT UCZENIA SIĘ Z ZAKRESU OCHRONY WŁASNOŚCI INTELEKTUALNEJ I PRAWA AUTORSKIEGO

Zgodnie z macierzą kompetencji kierunku (**załącznik II**), efekt uczenia się mający zabezpieczać wiedzę i umiejętności z zakresu ochrony własności intelektualnej oraz prawa autorskiego wpisany został w następujące zajęcia: seminarium magisterskie, Warsztat naukowy humanisty oraz Komercjalizację i transfer wiedzy do społeczeństwa – zapewnia to równomierne informowanie i uczenie elementu wszystkich specjalności, w ramach najbardziej stosownych zajęć.

13. WNIOSKI Z ANALIZY ZGODNOŚCI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ Z POTRZEBAMI RYNKU PRACY ORAZ WNIOSKI Z MONITORINGU KARIER ZAWODOWYCH ABSOLWENTÓW

Por. strona 4

W analizie zgodności efektów uczenia się z potrzebami rynku pracy i otoczenia społecznego należy na wstępie zauważyć, że polskie społeczeństwo obywatelskie potrzebuje wykształconych humanistów-historyków, pracujących w wielu zawodach. Jest to kierunek kształcący ogólniakademicko, nie ma zatem cechowego charakteru i przygotowuje do wielu zawodów i funkcji publicznych. Trzeba też podkreślić, że kierunek historia nie należy do liczby tzw. kierunków masowych, niewielka liczba absolwentów rocznie przysparzanych rynkowi pracy przez UŁ, największą i najpoważniejszą instytucję prowadzącą kierunek w skali całego województwa łódzkiego (niemal 2,5 mln mieszkańców) oraz trzeciego co do wielkości miasta w Polsce (ok. 700 tys. mieszkańców miasta Łodzi, ok. 930 tys. w skali aglomeracji łódzkiej), wynosząca dla przykładu **37 magistrów w roku 2013, 56 w roku 2014, 42 w roku 2015, 41 w roku**

2016, 22 w roku 2017, 20 w roku 2018 nie jest nadmierna w stosunku do intelektualnego i ekonomicznego zapotrzebowania regionu.

W toku przygotowania nowej oferty kierunku podjęto starania, by rozpoznać potrzeby rynku pracy i przestrzeni publicznej. Unowocześniony program nastawiony został na specyfikę umiejętności poszukiwanych wśród humanistów, w tym zwłaszcza w profesjach wymienionych w punkcie 8.

Prowadzona od kilku lat działalność wydziałowego Zespołu ds. Monitorowania Losów Absolwentów, przy wszystkich niedostatkach osprzętu technicznego i metod badawczych, wykazuje relatywnie szybkie zatrudnienie historyków z wykształceniem wyższym. Należy jednak zaznaczyć, że przez specyfikę doboru grupy respondentów (absolwenci z kilku ostatnich roczników) oraz ze względu na instytucjonalne zaprowadzenie analizy przyszłości magistra historii, monitorowanie sytuacji zawodowej osób, które ukończyły kierunek, nie ujmuje działalności i aktywności zawodowej licznych roczników, już to emerytowanych, już to – przede wszystkim – nadal zawodowo czynnych w granicach wykształcenia kierunkowego oraz szerokiej gamie profesji humanistycznych. Częstkowe badanie prowadzone na potrzeby niniejszego dokumentu wykazało, że absolwenci studiów historycznych wykonują rozliczne zawody intelektualne mieszczące się w tzw. grupach wielkich 1, 2, 3, 4 ministerialnej klasyfikacji (stanowią znaczną część wpisanych powyżej w punkt 8). Pracują m.in. jako nauczyciele historii w szkołach wszystkich szczebli od szkół podstawowych po wyższe, w muzeach, instytucjach samorządowych, jednostkach regionalnych administracji centralnej; niektórzy pełnią eksponowane funkcje publiczne. Absolwenci znaleźli zatrudnienie w instytucjach kultury, na rynku księgarskim, w prasie i mediach; część z nich prowadzi własne firmy, nierzadko czerpiąc z wiedzy i umiejętności nabytych w toku studiów. Inni pełnią funkcje eksperckie, przygotowują analizy, pracują jako samozatrudniający się ludzie pióra. Najzdolniejsi są intelektualistami. Wyniki te, co warto podnieść, są porównywane z dostępnymi analogicznymi badaniami prowadzonymi za granicą. Z kolei ankietowani przedsiębiorcy i przedstawiciele instytucji po przejrzeniu poglądowych tablic semestralnych, siatki/planu i efektów uczenia się z reguły wypowiadali się pozytywnie o ewentualnym zatrudnianiu pracownika, który ukończyłby studia w proponowanej wersji programu. Jak wyżej wspomniano, przeprowadzono ponadto (przed przedłożeniem programu przed gremia Uczelni) ankiety wśród uczniów szkół średnich oraz studentów wydziału wskazujące z jednej strony na zainteresowanie kierunkiem, a z drugiej na brak konkurencji pomiędzy programem historii a istniejącą ofertą dydaktyczną Wydziału. Określenie nazwy kierunku wykazuje daleko idącą rozpoznawalność.

14. ZWIĄZEK Z MISJĄ UCZELNI I AKTUALNĄ STRATEGIĄ UŁ

Zachodzi daleko idąca zbieżność między programem historia II stopnia a misją Uniwersytetu Łódzkiego i jego Strategią, a także wynikającą bezpośrednio z wyżej wymienionych Strategią Rozwoju Wydziału Filozoficzno-Historycznego UŁ z grudnia

2014 r. Należy podnieść, że tożsamość ta zachodzi przede wszystkim w aspekcie ukierunkowania uczelni na jej badawczo-dydaktyczny charakter, czemu sprzyja niemasowy charakter studiów oraz założenia programu. Nowe wątki podniesione w strategii Uczelni, zostały ochoczo recypowane przez Wydział, którego profil i liczebność grup odpowiadają nastawieniu na niewielkie grupy dobrze edukowanych i profilowanych specjalistów. Cele te zbieżne są też z obecną polityką Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego RP.

15. KONSTITUTYWNE RÓŻNICE W STOSUNKU DO INNYCH PROGRAMÓW STUDIÓW O PODOBNE ZDEFINIOWANYCH CECHACH I EFEKTACH UCZENIA SIĘ PROWADZONYCH W UŁ

Przez wzgląd na swoje istnienie w ofercie programowej od początku istnienia Uczelni, kierunek historia wypracował i zachowuje do dzisiaj, także w nowej wersji programu, odrębne efekty uczenia się, specyficzne jedynie dla kierunku. Niemal cała lista efektów uczenia się jest samodzielna i nie znajduje podobieństwa – ani poprzez przedmiot uczenia się, ani poprzez konstrukcję programu, ani poprzez konstrukcję cech i efektów uczenia się z żadnym innym kierunkiem z dziedziny nauk humanistycznych bądź społecznych prowadzonych w Uniwersytecie Łódzkim.

1. Program zachowuje interdyscyplinarność wpisaną w specyfikę historii jako nauki, jest to też interdyscyplinarność wewnętrzna, poszczególne przedmioty drugiego stopnia studiów historycznych czerpią z kilku subdyscyplin historii;
2. żaden inny kierunek studiów nie ma tak zakreślonych ram chronologicznych, geograficznych, przedmiotowych;
3. wszyscy prowadzący zajęcia mają kierunkowe wykształcenie historyczne i specjalizują się zawodowo w jednej z subdyscyplin historii;
4. od studiów międzynarodowych i politologii historię odróżnia inny przedmiot poznania, a program historii ujmuje znacznie szerszy zakres chronologii dziejów świata i nie skupia się wyłącznie na dziejach politycznych i ujęciach teoretycznych i praktycznych stosunków między podmiotami prawa międzynarodowego;
5. etnologia/antropologia szczególnie uprzywilejowuje podejście hermeneutyczne, zaś metodą pozyskiwania danych czyni przede wszystkim badania terenowe, pozwalające na odkrycie wewnętrznej perspektywy jednostki – metody badawcze i warsztatowe historii są odmienne, korzysta też z innego rodzaju źródeł; nie ma też wyraźnego podobieństwa między programami kierunków historia i religioznawstwo obu stopni, wspólne jest tylko częściowe zainteresowanie grupami etnicznymi, religijnymi, wyznaniowymi i kulturowymi, są one jednak badane w perspektywie innych źródeł i innymi metodami;
6. wojskoznawstwo skupia się w części na historii wojskowości, subdyscyplinie nauk historycznych, tylko w bardzo niewielkiej części obecnej w nowym programie historii II stopnia; co więcej, nowy kierunek wojskoznawczy zawiera też efekty z innych nauk i dziedzin wiedzy, nieobecne w programie historii; autorzy tegoż, tworząc niedawno program zupełnie na nowo, przeprowadzili badanie ankietowe wśród studentów przyjętych jako pierwszy rocznik kierunku – badanie nie wykazało konkurencji między historią a wojskoznawstwem;

7. archeologia, choć rozwinęła się w ostatnich dekadach w takim stopniu, że bada nie tylko okres sprzed źródeł pisanych, ale też wszystkich epok historycznych, jest nauką odrębną, korzystającą z własnych metod badawczych i metod opisu rezultatów badań; uzupełnia się wzajemnie z historią, musi z nią koegzystować, ale nie jest podobna pod względem kierunkowych efektów uczenia się;

8. daleko idące różnice zachodzą między programami historii i religioznawstwa – religioznawstwo głęboko i w rozpisaniu na kilka efektów uczenia się traktuje zagadnienia, które na studiach historycznych stanowią amalgamat wraz z zagadnieniami politycznymi, społecznymi, gospodarczymi, kulturowymi, genderowymi, z dziedziny życia codziennego i kultury materialnej;

9. dalsze zbieżności, które powinny być podkreślone w tym miejscu, pomiędzy historią a pozostałymi kierunkami humanistycznymi z oferty UŁ nie zachodzą.

Chcemy także zaznaczyć, że ze względu na autorski charakter nowego programu studiów historycznych II stopnia tworzonego w Uniwersytecie Łódzkim nie zachodzą istotne podobieństwa z kierunkiem historia prowadzonym na innych głównych uczelniach kraju.

16. PLANY STUDIÓW

Pełny plan studiów II stopnia wraz z towarzyszącymi przedmiotom punktami ECTS oraz liczbą godzin ukazuje, jak wspomniano powyżej, obowiązująca siatka II stopnia (por. **załącznik I**).

17. BILANS PUNKTÓW ECTS WRAZ ZE WSKAŹNIKAMI CHARAKTERYZUJĄCYMI PROGRAM STUDIÓW

Wskaźniki ECTS dla studiów historii II stopnia przedstawiają się następująco:

a) łączną liczbę semestrów, w liczbie czterech, z łączną liczbą punktów ECTS, jaką student musi zdobyć, aby uzyskać określone kwalifikacje (126, w tym 47 ze specjalności), w rozpisaniu na poszczególne semestry, ukazuje, proponowana siatka II stopnia (por. **załącznik I**).

b) łączna liczba punktów, którą student musi uzyskać na zajęciach kontaktowych (wymagających bezpośredniego udziału wykładowców i studentów): 123 punktów ECTS dla specjalności i redakcyjno-badawczej i kulturowo-popularyzatorskiej oraz 118 punktów ECTS dla specjalności nauczycielskiej;

c) łączna liczba punktów, którą student musi uzyskać w ramach zajęć o charakterze praktycznym: 23 / 19 / 27 punktów ECTS w zależności od specjalności (odpowiednio: redakcyjno-badawcza, kulturowo-popularyzatorska, nauczycielska);

d) minimalna liczba punktów, którą student musi uzyskać, realizując moduły uczenia się w zakresie zajęć ogólnouczelnianych lub na innym kierunku studiów: 0 punktów ECTS;

e) liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać w ramach zajęć z nauk społecznych: 6 punktów ECTS (por. punkt 11).

18. OPIS PROCESU PROWADZĄCEGO DO UZYSKANIA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Opis przedmiotów, zgodny z wymogami obowiązującymi w tym zakresie w Uniwersytecie Łódzkim znajduje się w systemie USOS w postaci kompletu sylabusów.

18A. OPIS SPOSOBU SPRAWDZENIA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ W RAMACH DANEGO PROGRAMU

Zgodnie z praktykami stosowanymi na wydziale, sprawdzanie realizacji efektów uczenia się ma charakter ciągły (odbywa się w każdym semestrze) i częściowo selektywny. Przebiega dwutorowo: 1. kierownicy jednostek oraz osoba kierująca kierunkiem studiów lub ewentualnie pracownicy naukowcy przez nią wyznaczeni hospitują pewną liczbę pojedynczych zajęć w skali semestru; 2. każdy prowadzący zajęcia określa metody ewaluacji, podaje je studentom podczas pierwszych zajęć, a następnie dokonuje ewaluacji bieżącej i finalnej.

Typowymi metodami ewaluacji dla kierunku historia są w przypadku egzaminów egzaminy ustne, rzadziej pisemne, typowymi metodami zaliczenia przedmiotów niekończących się egzaminem są testy pisemne, ewaluacja aktywności podczas zajęć, praca zaliczeniowa, ocena projektu.

Wydziałowy kalkulator punktów ECTS wraz ze słownikiem, przyjęty przez Senatu UŁ, stanowi **załącznik III** niniejszego programu.

18B. TABELA OKREŚLAJĄCA RELACJE MIĘDZY EFEKTAMI KIERUNKOWYMI A EFEKTAMI UCZENIA SIĘ ZDEFINIOWANYMI DLA POSZCZEGÓLNYCH PRZEDMIOTÓW

Macierz kompetencji znajduje się w **załączniku II** do niniejszego programu.

18C. OKREŚLENIE WYMIARU, ZASAD I FORM ODBYWANIA PRAKTYK

W toku semestru II student obowiązany jest odbyć praktyki zawodowe kierunkowe w wymiarze 60 godzin, za które otrzymuje 2 punkty ECTS (specjalności redakcyjno-badawcza i kulturowo-popularyzatorska). W przypadku specjalności nauczycielskiej, liczba godzin praktyk wynosi 210 (7 punktów ECTS). Ramowy regulamin praktyk stanowi **załącznik IV**.

18D. WSKAZANIE ZAJĘĆ ZAPEWNIAJĄCYCH UDZIAŁ W BADANIACH

Zajęcia z udziałem studentów w pracy naukowej określa obowiązująca siatka II stopnia (por. **załącznik I**).

18E. WYKAZ I WYMIAR SZKOLEŃ OBOWIĄZKOWYCH

Studenci historii II stopnia odbywają obowiązkowe szkolenie w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy na zasadach ogólnych obowiązujących w Uniwersytecie Łódzkim, w pierwszym semestrze nauki. Szkolenie w zakresie ochrony własności intelektualnej i prawa autorskiego odbywa się w toku zajęć, wskazanych w punkcie 12 niniejszego zestawienia.

Autorzy programu:
dr hab. Anna Kowalska-Pietrzak
dr Andrzej Kompa
dr Krzysztof Mucha
dr Ilona Florczak

Do niniejszej dokumentacji dołączone zostały następujące załączniki:

I. siatka / plan studiów;

II. macierz kompetencji kierunku historia studia II°;

III. wydziałowy kalkulator punktów ECTS wraz ze słownikiem;

IV. regulamin praktyk kierunkowych

V. bilans punktów ECTS w ujęciu tabelarycznym

VI. Opinia Wydziałowej Rady Samorządu Studentów Wydziału Filozoficzno-Historycznego UŁ

ZAŁĄCZNIK nr I – siatka, kierunek: Historia, studia drugiego stopnia (magisterskie)

Se mestr	Kierunek studiów: HISTORIA dyscyplina: Historia Profil: ogólnoakademicki Stopień: DRUGI (MAGISTERSKIE) Forma studiów: STACJONARNE Od roku: 2019/2020	Szczegóły przedmiotu									
		K O D	ilość godzin					Forma zaliczenia	ECTS		
			Wykład	Zajęcia specjal.	Semina rium	Ćwicze nia	Praktyki		Razem	Siatka ogólna	Specjalność
I	Seminarium magisterskie			30			30	Z	*3**	n12/k14/b14	
I	Zajęcia specjalizacyjne I		30				30	Z	*4**		
I	Zajęcia specjalizacyjne II		30				30	Z	*4**		
I	Zajęcia specjalizacyjne III		30				30	Z	*4**		
I	Zajęcia specjalizacyjne IV		30				30	Z	*4**		
razem po 1. semestrze :			120	30		godzin:	150	ECTS:	19	n31/33	
II	Seminarium magisterskie			30			30	Z	*3**	n14/k13/b11	
II	Zajęcia specjalizacyjne V		30				30	Z	*4**		
II	Zajęcia specjalizacyjne VI		30				30	Z	*4**		
II	Zajęcia specjalizacyjne VII		30				30	Z	*4**		
II	Zajęcia specjalizacyjne VIII		30				30	Z	*4**		
razem po 2. semestrze :			120	30		godzin:	150	ECTS:	19	n33/k32/b30	
III	Seminarium magisterskie			30			30	Z	*3**	n12/k12/b14	
III	Zajęcia specjalizacyjne IX		30				30	Z	*4**		
III	Zajęcia specjalizacyjne X		30				30	Z	*4**		
III	Translatorium – do wyboru a) z języka łacińskiego b) z języka nowożytnego		30				30	Z	4**		
III	Problemy polityczne i gospodarcze Polski po 1989 r.		30				30	Z	2		
razem po 3. semestrze :			30	90	30	godzin:	150	ECTS:	17	29/b31	
IV	Seminarium magisterskie			30			30	Z	*11**	n9/k8/b8	
IV	International Relations in Contemporary World		30				30	E	5		
IV	Zajęcia specjalizacyjne XI		30				30	Z	*4**		
IV	Zajęcia specjalizacyjne XII		30				30	Z	*4**		
razem po 4. semestrze :			30	60	30	godzin:	120	ECTS:	24	n33/32	
* ECTS	przedmiotów z udziałem studentów w pracy naukowej						godzin:	570	ECTS:	79	126
**ECTS	przedmiotów do wyboru w programie wspólnym dla wszystkich										

Punkty ECTS – przedmioty do wyboru –119 ECTS (94,5 %)

Punkty ECTS – przedmioty z udziałem studentów w pracy naukowej – 68 ECTS (53,97 %)

**Kierunek studiów: HISTORIA – studia magisterskie
SPECJALNOŚĆ NAUCZYCIELSKA**

Od roku: 2019/2020

(program napisany według założeń przyjętych w granice *Modelowe kształcenie przyszłych nauczycieli przedmiotów humanistycznych w Uniwersytecie Łódzkim*, zgodnie z obowiązującymi standardami kształcenia nauczycieli, przygotowujący do nauczania Historii i Wiedzy o społeczeństwie w szkołach ponadpodstawowych)

semestr	Przedmioty specjalności*	Szczegóły przedmiotu								
		KOD	ilość godzin					Forma zaliczenia	ECTS	
			wyklady	zajęcia specjalizacyjne	ćwiczenia	praktyki	Razem			
I	Pedagogika młodzieży	-		30				30	Z	4
I	Psychologia rozwojowa młodzieży	-		30				30	Z	4
I	Technologia informacyjno-komunikacyjna dla nauczycieli	-				30		30	Z	3
I	Praktyka psychologiczno-pedagogiczna (śródroczna)	-					30	30	Z	1
I	Razem	-		60	30	30		120		12
II	Diagnostyka edukacyjna	-		30				30	Z	4
II	Dydaktyka historii 1	-		30				30		4
II	Dydaktyka wiedzy o społeczeństwie 1	-		30				30	Z	4
II	Praktyka (śródroczna) historia	-					30	30		1
II	Praktyka (śródroczna) wiedza o społeczeństwie	-					30	30	Z	1
III	Razem	-		90			60	150		14
III	Dydaktyka historii 2	-		30				30	Z	4
III	Dydaktyka wiedzy o społeczeństwie 2	-		30				30	E	4
III	Praktyka nauczycielska (ciągła) Historia**	-					90	90	Z	3
III	Praktyka nauczycielska (ciągła) Wiedza o społeczeństwie **	-					30	30	Z	1
III	Razem	-		60			120	180		12
IV	Dydaktyka historii 3	-		30				30	E	3
IV	Edukacyjne projekty zespołowe	-		30				30	Z	4
IV	Systemy światowe: bezpieczeństwa i ochrony praw człowieka	-	30					30	Z	2
IV	Razem	-	30	60				90		9
I-IV	Razem	-	30	270	30	210		540		47

*w okresie studiów każdy student specjalności objęty jest programem personalizacji procesu kształcenia nauczycieli z elementami tutoringu (zgodnie z założeniami *Propozycji nowego modelu kształcenia przyszłych nauczycieli*)

**zakończenie praktyk: październik

W siatce ogólnej – przedmioty przygotowujące do nauczania WOS:

Problemy polityczne i gospodarcze Polski po 1989 r. – 30 h

International Relations in Contemporary World – 30 h

**Kierunek studiów: HISTORIA – studia magisterskie
SPECJALNOŚĆ KULTUROWO-POPULARYZATORSKA**

Od roku: 2019/2020

semestr	Przedmioty specjalności	Szczegóły przedmiotu								
		K O D	ilość godzin					Forma zaliczenia	ECTS	
			wykłady	zajęcia specjal.	seminarium	ćwiczenia terenowe	praktyki			Razem
I	Symbole w kulturze			30				30	Z	4
I	Muzyka w historii		30					30	Z	3
I	Skrytorium – metody pisania tekstów			30				30	Z	4
I	Historia w sztuce		30					30	Z	3
I	Razem		60	60				120		14
II	Kultura materialna		30					30	Z	3
II	Historia w filmie			30				30	Z	4
II	Praktyki zawodowe						60	60	Z	2
II	Projekty i warsztaty			30				30	Z	4
II	Razem		30	60			60	150		13
III	Oratorium i parlatorium – podstawy wystąpień publicznych i dyskusji			30				30	Z	4
III	Interpretacje dziejów		30					30	Z	3
III	Historie alternatywne			30				30	Z	4
III	Ćwiczenia terenowe					30		30	Z	1
III	Razem		30	60		30		120		12
IV	Komercjalizacja i transfer wiedzy historycznej do społeczeństwa			30				30	Z	4
IV	Historia w literaturze pięknej			30				30	Z	4
IV	Razem			60				60		8
I-IV	Razem		120	240		30	60	450		47

Kierunek studiów: HISTORIA – studia magisterskie
SPECJALNOŚĆ REDAKCYJNO-BADAWCZA

Od roku: 2019/2020

semestr	Przedmioty specjalności	Szczegóły przedmiotu								
		K O D	ilość godzin					Forma zaliczenia	ECTS	
			wyklady	zajęcia specjal.	Seminarium	ćwiczenia terenowe	Praktyki zawodowe			Razem
I	Warsztat naukowy humanisty			30				30	Z	4
I	Skrytorium – metody pisania tekstów			30				30	Z	4
I	Nauki historyczne w e-świecie			30				30		4
I	Metody badawcze w naukach historycznych		30					30	Z	2
I	Razem		30	90				120		14
II	Archiwoznawstwo			30				30	Z	4
II	Wyjazdy do wybranych archiwów i bibliotek polskich					30		30	Z	1
II	Projekty i warsztaty			30				30	Z	4
II	Praktyki zawodowe						60	60	Z	2
II	Razem			60		30	60	150		11
III	Historiografia współczesna		30	30				60	E	6
III	Oratorium – sztuka wystąpień publicznych			30				30	Z	4
III	Lektorium – metody czytania i interpretacji tekstów			30				30	Z	4
III	Razem		30	90				120		14
IV	Redakcja techniczna i adjustacja tekstu			30				30	Z	4
IV	Parlatorium – sztuka dyskusji			30				30	Z	4
IV	Razem			60				60		8
I-IV	Razem		60	300		30	60	450		47

ZAŁĄCZNIK nr V - Bilans punktów ECTS w ujęciu tabelarycznym

Historia – studia magisterskie (od roku 2019/2020)

przedmioty do wyboru (wyselekcjonowane z siatki wspólnej dla wszystkich studentów)

oraz liczba punktów ECTS i godziny dla przedmiotów z wybranej specjalności

Se- mestr	Kierunek studiów: HISTORIA dysciplina: Historia Profil: ogólnoakademicki Stopień: DRUGI (MAGISTERSKIE) Forma studiów: STACJONARNE Od roku: 2019/2020	Szczegóły przedmiotu								Forma zaliczenia	ECTS
		KOD	ilość godzin						Razem		
			Wykłady	Ćwiczenia	Zajęcia specjaliz	Semi- narium	Praktyki				
I	Seminarium magisterskie					30		30	-	3	
I	Zajęcia specjalizacyjne I-IV				120			120	-	12	
I	Zajęcia w ramach wybranej specjalności (nauczycielska)			30	60		30	120	-	12	
I	Zajęcia w ramach wybranej specjalności (kulturowo-popularyzatorska)		60		60			120		14	
I	Zajęcia w ramach wybranej specjalności (redakcyjno-badawcza)		30		90			120	-	14	
razem po 1. semestrze :							godzin:		p. ECTS:	27/29	
II	Seminarium magisterskie					30		30	-	3	
II	Zajęcia specjalizacyjne I-IV				120			120	-	12	
II	Zajęcia w ramach wybranej specjalności (nauczycielska)				90		60	150	-	14	
II	Zajęcia w ramach wybranej specjalności (kulturowo-popularyzatorska)		30		60		60	150	-	13	
II	Zajęcia w ramach wybranej specjalności (redakcyjno-badawcza)			30	60		60	150	-	11	
razem po 2. semestrze :							godzin:		p. ECTS:	29/28/26	
III	Seminarium magisterskie				30			30	-	3	
III	Zajęcia specjalizacyjne IX-X				60			60	-	8	
III	Zajęcia w ramach wybranej specjalności (nauczycielska)				60		120	180	-	12	
III	Zajęcia w ramach wybranej specjalności (kulturowo-popularyzatorska)		30	30	60			120	-	12	
III	Zajęcia w ramach wybranej specjalności (redakcyjno-badawcza)		30		90			120	-	14	
III	Translatorium				30			30	-	4	
razem po 2. semestrze :							godzin:		p. ECTS:	27/29	
IV	Seminarium magisterskie				30			30	-	11	
IV	Zajęcia specjalizacyjne XI-XII				60			60	-	8	
IV	Zajęcia w ramach wybranej specjalności (nauczycielska)		30		60			90	-	9	
IV	Zajęcia w ramach wybranej specjalności (kulturowo-popularyzatorska)				60			60		8	
IV	Zajęcia w ramach wybranej specjalności (redakcyjno-badawcza)				60			60		8	
razem po 4. semestrze :							godzin:		p. ECTS:	28/27	
Razem semestr 1-4							godzin:	do wyboru	p. ECTS:	119	

ZAŁĄCZNIK nr II: Matryca kompetencji – efekty uczenia się
HISTORIA studia II stopnia (magisterskie), stacjonarne
(wspólne dla wszystkich studentów)

			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	
UMIEJĘTNOŚCI absolwent potrafi																																
wykorzystywać zdobytą wiedzę historyczną	P7S_UW	02H2A_U01	X X	X X		X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	
formułować i rozwiązywać problemy badawcze w zakresie historii	P7S_UW	02H2A_U02	X X	X X		X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X		X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X			X X	X X	X X		X X	
stosować właściwe metody do rozwiązywania problemów badawczych w zakresie historii, również z wykorzystaniem wiedzy z innych dziedzin	P7S_UW	02H2A_U03	X X	X X		X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X		X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X			X X	X X			X X	
analizować i syntetyzować problemy badawcze w naukach historycznych	P7S_UW	02H2A_U04	X X	X X	X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X		X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X			X X	X X				
przeprowadzać krytyczną analizę i interpretację źródeł historycznych	P7S_UW	02H2A_U05	X X	X X	X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X		X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X			X X	X X			X X	
dostrzegać różne poglądy i interpretacje badaczy historii	P7S_UW	02H2A_U06	X X	X X	X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X		X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X			X X	X X				
analizować poglądy historyków i zajmować własne stanowisko wobec nich	P7S_UW	02H2A_U07	X X	X X	X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X		X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X			X X	X X			X X	
dyskutować na tematy historyczne w różnych środowiskach, uzasadniając własne poglądy	P7S_UK	02H2A_U08	X X	X X		X X	X X	X X			X X	X X		X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X			X X	X X				
odpowiedzialnie kierować grupą oraz brać udział w jej pracach	P7S_UO	02H2A_U09	X			X X	X X	X X			X X	X X		X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X			X X	X X			X X	
planować i realizować proces własnego uczenia	P7S_UU	02H2A_U10	X X	X X			X X	X X			X X	X X		X X	X X	X X	X X	X X	X X												X X	
posługiwać się językiem obcym na poziomie B2+	P7S_UK	02H2A_U11			X X																											
przygotować kompetentną wypowiedź ustną, korzystając ze źródeł i literatury przedmiotu	P7S_UW	02H2A_U12	X X								X X	X X		X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X			X X					
w oparciu o odpowiednio dobrane źródła i opracowania napisać poprawny tekst naukowy	P7S_UW	02H2A_U13		X X					X X		X X																					
KOMPETENCJE SPOŁECZNE absolwent jest gotów do																																
poznawania i aktywnego uczestnictwa w różnych formach życia kulturalnego	P7S_KR	02H2A_K01																	X X	X X	X X	X X	X X			X X	X X	X X				
krytycznej oceny poznawanych treści	P7S_KK	02H2A_K02	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X
stosowania wiedzy przy rozwiązywaniu problemów	P7S_KK	02H2A_K03	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X	X X
odpowiedzialnego działania na rzecz społeczeństwa i środowiska zawodowego	P7S_KO P7S_KR	02H2A_K04				X X	X X																			X X			X X	X X		
przestrzegania zasad etyki w zawodzie historyka lub innej wykonywanej pracy	P7S_KR	02H2A_K05		X X																										X X	X X	
charakteryzuje się wrażliwością etyczną, empatią, otwartością, refleksyjnością oraz postawami prospołecznymi i poczuciem odpowiedzialności	P7S_KR	02H2A_K06				X									X			X										X X				

**ZAŁĄCZNIK nr II: Matryca kompetencji – efekty uczenia się
HISTORIA studia II stopnia (magisterskie), stacjonarne
specjalności: kulturowo-popularyzatorska i redakcyjno-badawcza**

			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29			
WIEDZA																																		
ma pogłębioną wiedzę na temat prowadzenia dyskusji naukowych	P7S_WG/K	02HB2A_W01													X		X	X																
ma pogłębioną wiedzę o tworzeniu tekstów naukowych oraz wypowiedzi ustnych	P7S_WG/K	02HB2A_W02							X								X																	
ma pogłębioną wiedzę na temat metod pracy historyka	P7S_WG	02HB2A_W03						X		X																								
ma pogłębioną wiedzę na temat archiwów, bibliotek i innych instytucji naukowych	P7S_WG	02HB2A_W04									X																		X					
UMIEJĘTNOŚCI																																		
w zaawansowanym stopniu potrafi formułować wypowiedzi naukowe w formie pisemnej i ustnej	P7S_UW	02HB2A_U01							X						X		X																	
potrafi przeprowadzić redakcję merytoryczną i techniczną tekstu naukowego	P7S_UW	02HB2A_U02											X	X																				
WIEDZA																																		
zna główne trendy działalności upowszechniającej wiedzę historyczną i dziedzictwo kultury	P7S_WG	02HK2A_W01																							X	X								
ma poszerzoną wiedzę o współczesnym życiu kulturalnym, organizacjach społecznych, kulturalnych i popularyzujących wiedzę historyczną	P7S_WG P7S_WG/K	02HK2A_W02																				X	X		X	X				X	X			
zna wytwory kultury Polski i świata	P7S_WG	02HK2A_W03																X	X	X	X	X			X	X		X	X					
w pogłębionym stopniu zna i rozumie metody analizy i interpretacji wytworów kultury	P7S_WG	02HK2A_W04																X	X	X	X	X	X	X	X	X		X	X					
UMIEJĘTNOŚCI																																		
przeprowadza krytyczną analizę wybranych wytworów kultury w kontekście historycznym	P7S_UW	02HK2A_U01																X	X	X	X	X	X	X	X	X		X	X					
potrafi dokonać interpretacji i ocenić pozostałości dziedzictwa historycznego	P7S_UW	02HK2A_U02																X	X	X	X	X			X	X		X	X					
potrafi planować zadania związane z pracą w placówkach kulturalnych	P7S_UW	02HK2A_U03																											X	X				

ZAŁĄCZNIK nr II: Matryca kompetencji – efekty uczenia się
HISTORIA studia II stopnia (magisterskie), stacjonarne; **SPECJALNOŚĆ NAUCZYCIELSKA**

MATRYCA KOMPETENCJI HISTORIA STOPIEŃ II SPECJALNOŚĆ NAUCZYCIELSKA <i>(według założeń przyjętych w grantcie Modelowe kształcenie przyszłych nauczycieli przedmiotów humanistycznych w Uniwersytecie Łódzkim)</i>	Kod PRK	Kod kierunkowy	1. Pedagogiki młodzieży	2. Psychologia młodzieży	3. Technologia informacyjno-komunikacyjna dla nauczycieli	4. Dydaktyka historii	5. Diagnostyka edukacyjna	6. Praktyka (śródroczna) historia	7. Dydaktyka wiedzy o społeczeństwie	8. Systemy światowe: bezpieczeństwa i ochrony praw	9. Edukacyjne projekty zespołowe	10. Praktyka nauczycielska (ciągła) historia	11. Praktyka nauczycielska (ciągła) wiedza o społeczeństwie	12. Praktyka psychologiczno-pedagogiczna (śródroczna)	13. Praktyka (śródroczna) wiedza o społeczeństwie
WIEDZA zna i rozumie															
w pogłębionym stopniu zagadnienia z wiedzy psychologicznej i pedagogicznej pozwalającą na rozumienie procesów rozwoju, socjalizacji, wychowania i nauczania-uczenia się	P7S_WG	02HN2A_W01	X X	X X			X X							X X	
ma pogłębioną wiedzę w zakresie dydaktyki oraz szczegółowej metodyki działalności pedagogicznej popartej doświadczeniem w jej praktycznym wykorzystywaniu w szkołach ponadpodstawowych	P7S_WG	02HN2A_W02			X X	X X	X X	X X	X X		X X	X X	X X		
procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego oraz ich prawidłowości i zakłóceń, także w komunikacji z młodzieżą	P7S_WG	02HN2A_W03		X X			X X			X X	X				
klasyczne oraz główne tendencje współczesnych teorii dotyczących rozwoju człowieka, wychowania, uczenia się i nauczania, oraz różnorodnych uwarunkowań tych procesów, zwłaszcza dot. młodzieży	P7S_WG	02HN2A_W04	X X	X X											
główne środowiska wychowawcze, specyfikę i procesy zachodzące w trakcie wychowywania młodzieży	P7S_WG	02HN2A_W05	X X	X X			X								
rolę nauczyciela - wychowawcy w kształtowaniu postaw i zachowań młodzieży	P7S_WK	02HN2A_W06	X X				X							X X	
specyfikę funkcjonowania adolescentów ze zróżnicowanymi potrzebami edukacyjnymi, w tym uczniów szczególnie uzdolnionych	P7S_WK	02HN2A_W07				X X	X X		X X					X X	X
posiada zaawansowaną wiedzę nt. projektowania i prowadzenia badań diagnostycznych w praktyce pedagogicznej, uwzględniającą zróżnicowane potrzeby edukacyjne młodzieży; w tym zasady inkluzji i alternatywne formy edukacji	P7S_WK	02HN2A_W08	X X				X X							X X	X
struktury i funkcję systemu edukacji ponadpodstawowej – cele, postawy prawne, organizacje i funkcjonowanie systemów edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych	P7S_WK	02HN2A_W09				X X			X X						X X
w pogłębionym stopniu metodykę wykonywanych zadań – norm, procedur i dobrych praktyk stosowanych na w szkołach ponadpodstawowych i obszarze działalności pedagogicznej (szkoły ogólnokształcące, kształcenie ustawiczne, szkoły z oddziałami specjalnymi i integracyjnymi, ośrodki wychowawcze); a także aksjologię pedagogiczną	P7S_WG	02HN2A_W10	X X	X X		X X		X X	X X		X X	X X	X X	X X	X X
bezpieczeństwo i higienę pracy w instytucjach edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych, udzielanie pierwszej pomocy i odpowiedzialności prawnej nauczycieli	P7S_WK	02HN2A_W11	X							X X					
podstawy prawa oświatowego, niezbędne do prawidłowego realizowania prowadzonych przez niego działań edukacyjnych oraz prawa dziecka	P7S_WK	02HN2A_W12	X							X X					
podstawy funkcjonowania i patologii aparatu mowy	P7S_WK	02HN2A_W13												X X	

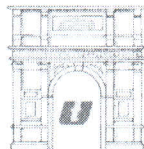
ZAŁĄCZNIK nr II: Matryca kompetencji – efekty uczenia się
HISTORIA studia II stopnia (magisterskie), stacjonarne; **SPECJALNOŚĆ NAUCZYCIELSKA**

UMIĘTNOŚCI absolwent potrafi:			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
w zaawansowany sposób obserwować sytuacje i zdarzenia pedagogiczne w pracy z młodzieżą; analizować je, wykorzystując wiedzę pedagogiczno-psychologiczną i proponować rozwiązanie problemów; planować i realizować zadania wychowawcze, przekładając wiedzę teoretyczną na praktykę	P7S_UW	02HN2A_U01	X X	X			X X	X X						X X	X X
planować lekcje (zajęcia), formułować cele pracy z młodzieżą; dobierać, tworzyć i testować materiały środki i metody pracy w celu samodzielnego projektowania i efektywnego realizowania działań pedagogicznych, dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych	P7S_UW	02HN2A_U02				X X		X X	X X	X	X X	X X	X X		X X
organizować i prowadzi lekcje (zajęcia) z młodzieżą w oparciu o samodzielnie opracowywane konspekty	P7S_UU	02HN2A_U03						X X			X X	X X	X X		X X
animować aktywność poznawczą młodzieży, rozwijać umiejętność samodzielnego zdobywania wiedzy przez uczniów z wykorzystaniem technologii informacyjnej	P7S_UW	02HN2A_U04			X X			X X				X X	X X		X X
organizować pracę młodzieży w grupach zadaniowych, pracować z grupą, kierować zespołem uczniów oraz współpracować z innymi nauczycielami, pedagogiem i pracownikami szkoły	P7S_UO	02HN2A_U05						X X		X	X X	X X	X X		X X
podejmować działania wychowawcze wobec młodzieży w toku pracy dydaktycznej, w miarę pojawiających się problemów, w sytuacjach: zagrożenia bezpieczeństwa, naruszania praw innych, nieprzestrzegania ustalonych zasad	P7S_UW	02HN2A_U06					X X			X X		X	X	X X	X
diagnozować potrzeby, możliwości, zdolności każdego uczniów szkół ponadpodstawowych oraz projektować i realizować spersonalizowany program wychowania i kształcenia, rozbudzając zainteresowania młodzieży; a także dostosować metody i formy pracy do realizowanych treści, etapu edukacyjnego oraz dynamiki grupy młodzieży; dostosować metody, treści i sposoby oceniania do zróżnicowanych potrzeb i możliwości uczniów oraz zmian zachodzących w świecie i w nauce	P7S_UO	02HN2A_U07		X			X X					X X	X X	X X	X X
wykorzystywać technologie informacyjno-komunikacyjne dla efektywności procesu kształcenia młodzieży	P7S_UW	02HN2A_U08			X X	X X		X X	X X			X X	X X		X X
rozwijać kompetencje kluczowe uczniów szkół ponadpodstawowych, zwracając szczególną uwagę na kreatywność, innowacyjność, i umiejętność samodzielnego, jak również zespołowego rozwiązywania problemów i krytyczne myślenie uczniów	P7S_UW	02HN2A_U09		X	X X	X X	X	X X	X X		X	X X	X X		X X
wspomagać uczniów szkół ponadpodstawowych w świadomym i odpowiedzialnym podejmowaniu decyzji edukacyjnych i zawodowych	P7S_UW	02HN2A_U10										X X	X X		X X
formułować i rozwiązywać złożone i nietypowe problemy, tworzyć sytuacje motywujące do nauki, analizować ich skuteczność, modyfikować działania dydaktyczne w celu uzyskania pożądaných efektów kształcenia; wykorzystywać proces oceniania uczniów i udzielać im informacji zwrotnej do stymulowania ich pracy nad własnym rozwojem	P7S_UW	02HN2A_U11					X	X X			X X	X X	X X		X X
ma kompetencje międzykulturowe i glottodydaktyczne, umożliwiające pracę z dziećmi pochodzących z ze środowisk odmiennych kulturowo i posiadających słabą znajomość języka polskiego	P7S_UK	02HN2A_U12	X											X X	
w bardziej doświadczony sposób gospodarować czasem lekcji, a także odpowiedzialnie i celowo organizować pracę pozaszkolną ucznia z poszanowaniem jego prawa do wypoczynku	P7S_UW	02HN2A_U13						X X			X X	X X	X X		X X
udzielić pierwszej pomocy przedmedycznej	P7S_UW	02HN2A_U14								X					
krytycznie oceniać i twórczo korzystać z klasycznych i współczesnych teorii dotyczących rozwoju człowieka, wychowania, uczenia się i nauczania młodzieży oraz różnorodnych uwarunkowań tych procesów	P7S_UW	02HN2A_U16	X X	X										X X	
w bardziej dogłębny sposób określać swoją postawę wobec fundamentalnych celów edukacji, projektować ścieżkę własnego rozwoju, obejmującą samokształcenie zawodowe, samodoskonalenie, a także profilaktykę wypalenia zawodowego	P7S_UU	02HN2A_U17		X X		X			X						

ZAŁĄCZNIK nr II: Matryca kompetencji – efekty uczenia się
HISTORIA studia II stopnia (magisterskie), stacjonarne; **SPECJALNOŚĆ NAUCZYCIELSKA**

w pogłębiony sposób analizować i oceniać własne działania dydaktyczne, wychowawcze i opiekuńcze, wskazywać obszary wymagające modyfikacji, systematycznie doskonalić swoją pracę; a także projektować i wdrażać działania innowacyjne	P7S_UU	02HN2A_U18	X X	X	X X	X X		X X	X X			X X	X X		X X
doskonalić i rozwijać umiejętności wykorzystywania metod informatyki i technologii informacyjno-komunikacyjnej w pracy dydaktycznej	P7S_UU	02HN2A_U19			X X	X X		X X	X X	X X					X X
w zaawansowany sposób wykorzystywać podstawową wiedzę i umiejętności w zakresie technik informatycznych, komponowania ilustracji graficznych, prac nad tekstem, wykonywaniem obliczeń w arkuszu kalkulacyjnym, uzyskiwania danych i informacji z baz danych, korzystania z usług sieci komputerowych, pozyskiwania, gromadzenia i przetwarzania informacji	P7S_UW	02HN2A_U20			X X	X X			X X	X X	X X				X X
samodzielnie planować, stosować i rozwijać własne metody kształcenia i oceniania z wykorzystaniem TIK w zakresie nauczania historii i wiedzy o społeczeństwie, a także wykorzystywać środowisko TIK we własnym rozwoju	P7S_UW	02HN2A_U21			X X	X X		X X	X X						X X
inspirować i angażować młodzież do kształcenia się i kreatywności	P7S_UW	02HN2A_U22			X	X			X		X X	X	X		X
promować i kształtować wśród młodzieży postaw odpowiedzialności w świecie cyfrowych mediów	P7S_UU	02HN2A_U23			X X					X X					
KOMPETENCJE SPOLECZNE Absolwent:			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
jest gotów do poznawania i aktywnego uczestnictwa w różnych formach życia kulturalnego	P7S_KR	02H1A_K01									X X				X X
charakteryzuje się tolerancją, wrażliwością etyczną, empatią, otwartością, refleksyjnością oraz postawami prospołecznymi i poczuciem odpowiedzialności; posługuje się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w swojej działalności kierując się przede wszystkim szacunkiem dla człowieka	P7S_KR	02H1A_K02	X X	X X		X X	X X		X X	X X		X X	X X	X X	
ma rozwinięte kompetencje komunikacyjne: potrafi porozumiewać się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk, będącymi w różnej kondycji emocjonalnej; rozwiązywać konflikty i tworzyć dobrą atmosferę dla komunikacji w klasie, budować relacje zaufania między wszystkimi podmiotami procesu kształcenia, w tym rodzicami (opiekunami) ucznia, włączając ich w działania sprzyjające efektywności nauczania	P7S_KO	02HN2A_K03	X X	X X		X X			X X					X X	
poprawnie posługuje się językiem ojczystym, wykazując troskę o kulturę języka i etykę wypowiedzi własnej i uczniów	P7S_KO	02HN2A_K04			X X			X X				X X	X X		X X
potrafi rozpoznawać specyfikę środowiska lokalnego i podejmować współpracę na rzecz dobra uczniów i środowiska	P7S_KO	02HN2A_K05										X X	X X	X X	
potrafi poprzez swoją pracę i oddziaływania na innych stymulować poprawę jakości pracy szkoły (placówki oświatowej)	P7S_KK	02HN2A_K06									X X				
animuje i monitoruje realizację działań zespołowych uczniów; pracuje w zespole, pełniąc różne role; ma umiejętności współpracy z innymi nauczycielami, pedagogami i rodzicami uczniów, oraz innymi osobami tworzącymi społeczność szkolną i lokalną	P7S_KK	02HN2A_K07									X X				

Wydziałowa Rada Samorządu
Studenckiego Wydziału
Filozoficzno-Historycznego UŁ
ul. A. Kamińskiego 27a, 90-219 Łódź

Samorząd
Wydział Filozoficzno-Historyczny
Uniwersytet Łódzki

Łódź, dn. 15.04.2019 r.

prof. UŁ dr hab. Anna Kowalska-Pietrzak
Z-ca dyrektora Instytutu Historii UŁ

OPINIA

Wydziałowej Rady Samorządu Studenckiego Wydziału Filozoficzno-Historycznego UŁ w
sprawie programu kształcenia na kierunku:

Historia

Studia stacjonarne II stopnia, profil ogólnoakademicki

Wydziałowa Rada Samorządu Studentów po szczegółowej analizie dokumentów przedstawionych zgodnie z Uchwałą nr 50 Senatu UŁ podjętą na 4. Roboczym posiedzeniu w kadencji 2016-2020 w dniu 16 stycznia 2017 r. w sprawie wytycznych w zakresie tworzenia programów kształcenia w Uniwersytecie Łódzkim oraz Zarządzeniem nr 177 Rektora Uniwersytetu Łódzkiego z dn. 30.09.2013 r. (z późniejszymi zmianami) w sprawie: wprowadzenia procedury tworzenia i modyfikowania programów kształcenia (harmonogram działań), oraz Rozporządzeniem MNiSzW z dn. 27 września 2018 r. w sprawie studiów, pozytywnie zaopiniowała wniosek o uruchomienie studiów stacjonarnych II stopnia na kierunku *Historia* od roku akademickiego 2019/2020.

Przewodniczący
Wydziałowej Rady Samorządu Studentów
Wydziału Filozoficzno-Historycznego UŁ

Przewodniczący WRSS Wydziału
Filozoficzno-Historycznego UŁ
Tadeusz Biernacki